

ՎԱԶԱԳԱՆ Ա. ՍԱՐԳՍՅԱՆ

ՄԱՅՐԵՆԻ 1

Դասագիրք հանրակրթական դպրոցի առաջին դասարանի համար

ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ Է ՀՀ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ, ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ, ՄՇԱԿՈՒՅԹԻ ԵՎ ՍՊՈՐՏԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐՄԻՏ

*Նկարիչ՝
ԽՈՐԵՆ ՀԱԿՈՒԹՅԱՆ*

ԵՐԵՎԱՆ • 2022

ՀՏԴ 373.167.1+809.198.1 (075)
ԳՄԴ 81.23 ց72
Ս 259

Սարգսյան Վ.
Ս 259 Մայրենի-1: Դասագիրք հանրակրթական դպրոցի 1-ին դաս.
համար / Վ. Սարգսյան – Եր.: ՄԱՆՄԱՐ, 2022. – 64 էջ:

ISBN 978-9939-62-177-7

ՀՏԴ 373.167.1+809.198.1 (075)
ԳՄԴ 81.23 ց72

© Սարգսյան Վ., 2010
© ՄԱՆՄԱՐ, 2010

Բ
Ա
Ր
Ի
Գ
Ա
Լ
ՈՒ
Ս
Տ

ՀԱՅԵՐԵՆԻ ԿԱՆԱՐԴԱԿԱՆ ԱՇԽԱՐՀ

Սիրելի՛ փոքրիկ բարեկամ, դու արդեն կարողանում ես կարդալ և կարդում ես այս տողերը: Կեցցե՛ս:

Այս գիրքը կօգնի, որ դու ավելի շատ բան իմանաս, ավելի լավ գրես ու կարդաս: Սովորես ճիշտ խոսել, դառնաս հնարագետ ու սրամիտ:

Այստեղ դու կգտնես շատ ու շատ

զարմանալի բաներ՝ հետաքրքրաշարժ նկարներ, հեքիաթներ, պատմություններ, հանելուկներ, առածներ, շուտասելուկներ, սուտասելուկներ, խաչբառեր, նկարելուկներ, խնդուկներ:

Որեմն թերթի՛ր այս էջը և մտի՛ր հայերենի կախարդական աշխարհը:

ԻՄ ԴԱՍԱԳԻՐՔԸ

Վահան Գրիգորյան

Երբ դպրոց տարավ
 Ինձ իմ հայրիկը,
 Ես ձեռքս առա
 Իմ դասագիրքը՝
 Գույներով պես-պես,
 Նկարով լիքը.
 Ես շատ սիրեցի
 Իմ դասագիրքը:
 Ահա՛ մեր ազատ,
 Սուրբ հայրենիքը,
 Որ ցույց է տալիս
 Իմ դասագիրքը:

Հարցեր

1. Պատմի՛ր քո առաջին դասագրքի՝ «Այբբե-նարանի» մասին:
2. Պատմի՛ր՝ ինչ գիտես քո Հայրենիքի մասին:
3. Իսկ դու սիրո՞ւմ ես քո դասագիրքը: Ինչո՞ւ:

էրբ, սուրբ

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

3 Հանելուկ

Ճիշտ է՝ խոսել
 Նա չգիտի,
 Բայց քո լեզվով
 Քեզ հետ խոսում,
 Շատ բաներ է
 Նա քեզ ասում՝
 Տանը լինես,
 Թե դպրոցում:

1 Որոշի՛ր՝ որ գծապատկերը որ առար-կայի անվան համար է:

2 Գրի՛ր բառեր, որոնք կազմված են եր-կու տառից, երեք տառից, չորս տառից:

4 Բառը բառի մեջ

Հայրենիք բառի մեջ կարող ենք կարգալ հայ, հայր, հայրե-նի, այր բառերը:

Դասագիրք բառի մեջ գը-տի՛ր յոթ բառ:

ԴՊՐՈՑԻ ՃԱՄՓԱՆ

Հովհաննես Թումանյան

Ձմեռվա բուրին,
Սառնամանիքին
Դպրոցի ճամփան
Դժվար է, երկար՝
Շատերի համար:

Ձվարթ գարունքին¹,
Երգին ու ծաղկին
Դպրոցի ճամփան
Կարճ է, դուրալի՝
Կարծես ավելի:

Իսկ ով սեր ունի
Մեզ պես ուսունի,
Դպրոցի ճամփան
Միշտ կարճ է, սիրուն՝
Ձմեռ թե գարուն:

Հարցեր

1. Ո՞ր համար է դպրոցի ճամփան դժվար ու երկար: Ինչո՞ւ:
2. Ո՞ր համար է դպրոցի ճամփան կարճ ու դուրալի: Ինչո՞ւ:
3. Իսկ ինչպիսի՞ն է դպրոցի ճամփան քե՛զ համար:
4. Նկարագրի՛ր ձեր տնից մինչև դպրոց ճանապարհը:

Եամփա, զվարթ, երգ

2

Ո՞ր տառը պետք է դնել դատարկ վանդակում:

Ա	Բ	Գ
Դ	Ե	

1 Կատակ տառահանելով

Թե դպրոցին դու նայես,
Առաջինն եմ այնտեղ ես,
Թե դատարան դու մտնես,
Սկզբում ինձ կգտնես:

Առած

Ծույլը հայ ուրբե-
լիս առողջ է, սովո-
րելիս՝ հիվանդ:

¹Գարունք — գարուն:

Ո՞Վ Է ԲԵՐՈՒՄ ԳԱՐՈՒՆԸ

- Գարունը անպերն են բերուն, –
ասում է Արամ:
- Գարունը անձրևներն են բերուն, –
ասում է Անին:
- Գարունը քամին է բերուն, –
ասում է Յայկը:
- Գարունը ծիծեռնակն է բերուն, –
ասում է Արմենը:
- Գարունը ծաղիկներն են բերուն,
– ասում է Վարդուհին:
- Գարունը արևն է բերուն, – ասում
է Արևիկը:
- Գարունը դո՛ւք եք բերուն, իմ
սիրելի՛ մանուկներ, – ասում է Արամ
պապիկը, – դո՛ւք եք մեր գարունը:

Հարցեր

1. Քո կարծիքով՝ ո՞վ է բերում գարունը:
2. Բացատրի՛ր Արամ պապիկի ասածը:
3. Մեկնաբանի՛ր երեխաների ասածները:

 արև, անձրև

1

Կարդա՛ և հիշի՛ր

Մարդկանց անունները, հայրանունները և ազգանունները գրվում են մեծատառով:

2

Ընտրի՛ր ճիշտ պատասխանը:

Գարունն սկսվում է փետրվարին, մարտին, ապրիլին:

Առած

Մի ծաղկով գարունն չի գա:

3

Գտի՛ր «ավելորդ».

ամառ – 4	գարուն – 5
աշուն – 4	ձմեռ – 4

Մի աղյուսով տունն չես շինի:

4

Պատմի՛ր՝ ինչ ես տեսնում նկարում:

ԱՐԱՅԻ ՄԱԹԵՄԱՏԻԿԱԼ

Վաս

– Արա՛, ծառի վրա տասը ծիտ կար: Որսորդ կատուն կրակեց: Ծտերի կեսը թռավ-փախավ: Ծառի վրա քանի՞ ծիտ մնաց:

– Ոչ մի ծիտ: Բոլորն էլ փախած կլինեն:

– Լա՛վ: Ծառի վրա տասը տա՛նձ կար: Քամին կեսը զցեց ցած: Ծառին քանի՞ տանձ մնաց: Տանձերն էլ հո չե՞ն կարող թռչել-փախչել:

– Ծառը բարձր է, լավ էլ չի երևում, ո՞նց հաշվեն, – արդարացավ Արան:

Հարցեր

1. Քո կարծիքով՝ ծառին քանի՞ ծիտ մնաց:
2. Քո կարծիքով՝ ծառին քանի՞ տանձ մնաց:
3. Բացատրի՛ր Արայի պատասխանները:

ՌԱ

ՔԵ

ԾԱ

ՇԱ

արդարանայ

1

Հետաքրքրաշարժ այբուբեն

Տառերի փոխարեն գրի՛ր դրանց անունները և կարդա՛: Ի՞նչ ստացվեց:

ՍԴ ԾՈ ՇՔ

Օրինակ՝ ՍԴ = Սեղա:

4

Կազմի՛ր բառի վերջին երկու տառով սկսվող նոր բառ.

ծառ, մաթեմատիկա, բոլոր, քանի, քանի:

Օրինակ՝ քանի – նիհար:

2

Տառանունների փոխարեն դի՛ր համապատասխան տառերը և կարդա՛ նախադասությունը:

Այբրեայբ, այբրեհնի:

3

Գտի՛ր տարբերությունները:

ԱՆՆԱՆ ԵՎ ՍԱԳԻԿՆԵՐԸ

Վարագդատ Բագրևանդի

Վարդը դիմեց
Աճնային.
– Սագդ քանի՞
ճուտ ունի:
– Երեք դեղին
ՈՒ մի սև
Շրջում են մայր
Սագի հետ,
Իսկ երկուսն էլ,
Տե՛ս, թաքուն
Լողանում են
Գետակում:
– Կամա՛ց խոսիր,
Ա՛յ Աճնա,
Աղվեսն հանկարծ
Չիմանա:

 վարդ, սև

3

Գտի՛ր «ավելորդը».
արծիվ, արագիլ, սագ,
ագռավ, կաշաղակ:

Հարցեր

1. Քանի՞ ճուտիկ ունի սագը:
2. Ո՞ր ճուտիկների մասին աղվեսը չպետք է իմանա: Ինչո՞ւ:

1

Խառնագիր

Բառի տառերը խառնվել են:
Վերականգնի՛ր բառը.

գաս, տճու, տգե, ամրյ, քեեր:
Օրինակ՝ ամրյ – մայր:

2

Սուտասելուկ

ՈՒճնեմ մի սագ՝ գարու չափ,
Չու է ածուն սարի չափ,
Երկու թևը թե բացի,
Գիշեր կգա՝ իմացի՛ր:

4 Գտի՛ր, թե ինչ սխալներ կան նկարում:
Ո՞րն է ճիշտը:

ՇՈՒՆՆ ՈՒ ՀԱՎԸ

Երվանդ Պետրոսյան

Շուները հաչեց՝ հա՛ֆ, հա՛ֆ, հա՛ֆ...
Մոտիկ եկավ մի սև հավ:

Ասաց՝ ի՞նչ ես դու կանչում,
Ինձնից ի՞նչ ես պահանջում:

Շուները լռեց, չկար ելք.
Ասաց՝ ա՛յ քեզ հավի խելք:

Կչկչալում մի հատ ես,
Բայց տառերը չգիտես:

Հեռո՛ւ գնա, անխե՛լք հավ,
Ես հաչում եմ ինձ համար:

Ես ասում եմ ոչ թե՛ հա՛վ,
Այլ, լավ լսիր՝ հա՛ֆ... հա՛ֆ... հա՛ֆ...

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ էին վիճում շունն ու հավը:
2. Ո՞վ էր նրանցից ճիշտ: Ինչո՞ւ:

1

Ո՞րը որի՛ ձայնն է:

Շուն	ծուղրուղո՛ւ
Աքաղաղ	ծի՛վ-ծի՛վ
Ծիտիկ	տըկ-տըկ
Քանի	հա՛ֆ-հա՛ֆ
Ժամացույց	ո՛ւ-ո՛ւ
Հավ	կը՛չ-կը՛չ

2

Կարդա՛ և սովորի՛ր

Երբ տառը կարդալով արտասանում ենք, լսվում է այդ տառի հընչյունը: Երբ հնչյունը գրում ենք, ստացվում է այդ հնչյունի տառը:

3

Աջուճախ

Ահա տառեր՝ ա, ք, ճ, ք, ն:
Ահա բառեր՝ շուն, հավ, սուր, գիր, ստել:

Գտի՛ր, թե որ տառը որ բառի աջից կամ ձախից ավելացնելով՝ կստացվի նոր բառ:

Օրինակ՝ հավ+ք=հավք:

4

Գտի՛ր «ավելորդը»:

ԵՐԳՈՂ ԲԱՌԸ

Վաս

Լինում է, չի լինում՝ մի բառ է լինում: Այդ բառի տառերը ձանձրանում են լուռ մնալուց:

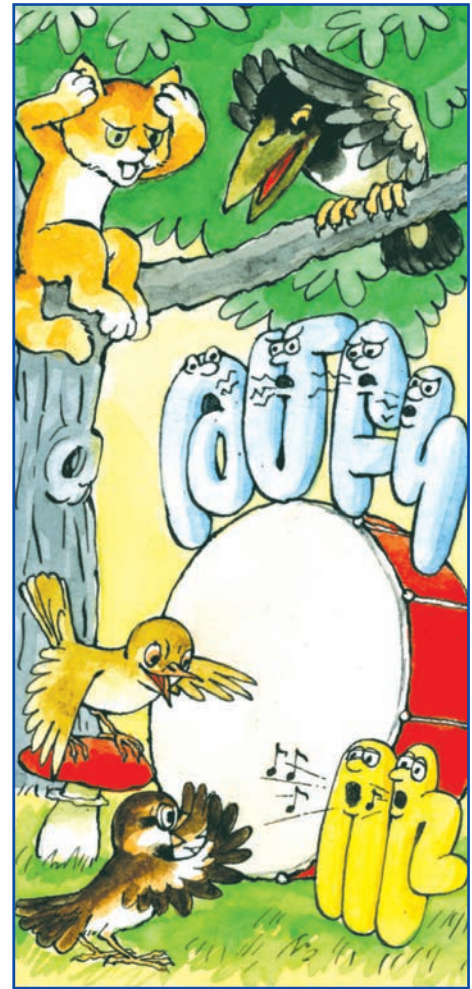
- Եկեք երգե՛նք, – ասում է տառերից մեկը:
- Ես երգել չգիտեմ, – տխուր ասում է **բ**-ն:
- Ինձ նման երգիր՝ **ո՛ւ-ո՛ւ-ո՛ւ**, – երգում է **ու**-ն:
- Թ՛, ք՛, ք՛, – չէ՛, չե՛մ կարող:
- Մ՛, մ՛, մ՛, – փորձում է **մ**-ն, չի կարողանում:
- Բ՛, բ՛, բ՛, – փորձում է **բ**-ն, չի կարողանում:
- Կ՛, կ՛, կ՛, – փորձում է **կ**-ն, չի կարողանում:
- Բոլորդ էլ բաղաձայն եք, չե՛ք կարողանում երգել, – զայրանում է **ու**-ն: – Այս բառի մեջ ե՛ս եմ միակ ձայնավորը: Կարող եմ երգել՝ **ո՛ւ-ո՛ւ-ո՛ւ**:

Ո՞ր բառի տառերն էին փորձում երգել:

Ո՞րիչ ի՞նչ ձայնավոր է թաքնվել այդ բառի մեջ:

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ է **ու** տառը կարողանում երգել:
2. Ի՞նչ ես կարծում՝ մյուս տառերը երգել կսովորե՞ն:

1

Կարդա՛ և սովորի՛ր

Հայերենում կա 6 ձայնավոր հնչյուն՝ **ա, է, ը, ի, ու, օ**: Չայնավոր հնչյունները գրելու համար օգտագործում ենք 8 տառ՝ **ա, է, ե, ը, ի, ու, օ, ո**:

2

Ասա՛ ձմռանը վերաբերող բառեր, որոնց մեջ լինի **ու** հնչյունը:

Օրինակ՝ **չմուշկ**:

3

Տառերը բաժանի՛ր երկու խմբի.

տ կ ա ու ց ն ի

4

Շարունակի՛ր

բարձր — սար

5

Բառագույգ

Գտի՛ր՝ ո՞ր բառերն են «ընկերներ».

ամպ, գետ, երկինք, կամուրջ, այգի, կենդանի, միրգ, բույն:

Օրինակ՝ կենդանի – բույն:

ԱՆՁՐԵՎԸ

4աս

Մի երիտասարդ անձրև, ամպին նստած, իր համար երգելով, գնում էր երկնքով:

– Մի քիչ ջուր կտա՞ս, – խնդրեց գետակը:

Անձրևը զարմացավ, որ գետակը խոսել գիտի ու ասաց.

– Ջուրն ի՞նչ ես անելու: Դու ջու՛ր ես, էլի՛:

– Ես ջուրը տալիս եմ արտերին ու այգիներին, մարդկանց ու կենդանիներին: Իսկ մնացածը տանում-հասցնում եմ ծով: Իսկ ծովը քեզ նորի՛ց ջուր է տալիս, – ասաց գետակը:

Հարցեր

1. Ի՞նչ էր ուզում գետակն անձրևից:

2. Ինչո՞ւ էր գետակը ջուր խնդրում:

3. Քո կարծիքով՝ գետակն ի՞նչ լեզվով էր խոսում ամպի հետ:

4. Ի՞նչ նշանակություն ունի ջուրը մեր կյանքում:

կենդանի, խնդրել, Ըարդ, անչրև

1

Հաշվի՛ր՝ յուրաքանչյուր բառում քանի ձայնավոր կա.

մի, ամպ, համար, գետակ, զարմացալ, կենդանի:

2

Չետաքրքիր է

Արևը ծովի ջուրը գոլորշացնում ու բարձրացնում է երկինք:

Ջուրը երկնքում ամպ է դառնում:

Չետո ամպի ջուրն անձրև է դառնում, թափվում գետնին ու նորից հոսում դեպի ծով:

3 Հորինի՛ր մի պատմություն նկարի շուրջ:

ԳՐԻՉ

Յովհաննես Թումանյան

– Ի՞նչ կլինի, ասա՛, գրի՛չ,
 Ինձ էլ սիրես գոնե մի քիչ:
 Ինչո՞ւ իմ մեծ քրոջ ձեռքին
 Գրում ես միշտ վարժ ու կարգին,
 Իսկ իմ ձեռքին խազմզում ես
 Սև ագռավի ճանկերի պես:
 Ես քեզ վատ բան ի՞նչ եմ արել:
 Ե՛կ, խնդրում եմ, ինձ համար էլ
 Գրի՛ր էնպես արագ-արագ,
 Էնպես ուղիղ, սիրուն, բարակ...
 Գրիչը լուռ լսում, լսում,
 ճռճռում է ու խազմզում,
 Բայց այս անգամ արդեն, կարծես,
 Փոքրիկ ծոխ ճանկերի պես:

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ է գրիչը մեծ քրոջ ձեռքին լավ գրում:
2. Ի՞նչ պիտի անի փոքր քույրը, որ լավ գրի:
3. Իսկ քո ձեռքին ինչպե՞ս է գրում գրիչը:

խաչմ'յել
 եռեռայ
 անգամ

1. Հորինի՛ր մի պատմություն նկարի շուրջ:

2. Լրացրո՛ւ բաց թողնված տառերը՝ է կամ Ե.

ռտին, րգել, ժան, թե, իհարկ
 կ, գրլ, գրում , խնդրում մ:

3. Կարդա՛ և սովորի՛ր

Երբ բառի մեջ և բառի վերջում
 լսում ենք է, որպես կանոն, գրում
 ենք Ե տառը:

Օրինակ՝ մեխ, սեխ, մեկնել, թոպե,
 գոնե, ափսե, հասցե:

ՏԱՌԸ

Վաս

Անին թռչուններ էր նկարել:

Նկարների տակ գրել էր՝ **արագիլ, ծիծեռնակ, կրունկ**:

– Ես չգիտեի, որ կրունկներն էլ են թռչուն,– ծիծաղեց Սոնան:

– Ինչո՞ւ ես ծիծաղում,– զայրացավ Անին:

– Որովհետև **կրունկներն** են թռչուն: Իսկ իմ ու քո **կրունկները** շա՛տ-շատ կարող են թռչկոտել:

– Մեկ չէ՞,– ասաց Անին: – Մի տառ է, էլի՛:

– Դե նայի՛ր, թե մի տառն ինչ կարող է անել,– ասաց Սոնան: – Հիմա ես բառը *ր*-ով կասեմ, իսկ դու այն դարձրու *ռ*-ով: Տե՛ս, թե ինչ կստացվի:

Դու լավ չես վարվում:

Գնացի սարը ջուր խմելու:

Այս **տարի** գեղեցկության մասին խոսել ենք:

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ էր ծիծաղում Սոնան:
2. Անին հասկացա՞վ իր սխալը: Բացատրի՛ր:

1 Գտի՛ր «ավերորդ»:

2 Ենթադրենք՝ հանդիպել ես մի մարդու, որը չգիտի, թե ինչ է աքաղաղը: Այնպե՛ս նկարագրի՛ր ու բացատրի՛ր, որ հասկանա:

3 **Լրացրո՛ւ բաց թողնված տառերը՝ ը կամ ռ.**

Կ□ ունկը թռչուն է:
 Կ□ ունկը ցավուն է:
 Գրի՛ր մի տա□:
 Հեռախոսը մի՛ տա□:
 Լու□ տո՛ւր:
 Լու□ լսի՛ր:

4 Պատմությունից արտագրի՛ր բառեր, որոնք սկսվում են **ա, բ, գ, դ, ե, զ** տառերով:

ՀՐԱՇԱԳՈՐԾԸ

Վաս

– Մի հրաշագործ է հայտնվել անտառում,– շուկնը հագիվ տեղը բերելով, ասաց Վինի թուխը:

– Ինչի՞ց է երևում, որ հրաշագործ է,– հետաքրքրվեց Դնչիկը:

– Կախարդական փայտիկ ունի. ծաղիկը դարձնում է թիթեռ, քարը՝ գնդակ, մորին՝ ձմերուկ: Ի՞նչ ուզում անում է:

– Դա ի՞նչ է, որ,– ասաց Բուն: – Ես կարող եմ ջուրը կրակ դարձնել:

– Ինչպե՞ս:

– Տեսեք, ջուր բառի մեջ ընդամենը մի տառ եմ փոխում՝ ջ-ն դարձնում եմ հ: Ստացվում է հուր: Իսկ հուրը, ինչպես գիտեք, կրակն է:

– Ա՛յ քեզ հրաշք,– զարմացան թուխն ու Դնչիկը:

Իսկ դուք, սիրելի՛ երեխաներ, կարո՞ղ եք մարդ-ը դարձնել ծաղիկ:

 երևայ, դարչնեյ

Հարցեր

1. Ի՞նչ էր անում Վինի թուխի տեսած կախարդը:

2. Բուն ջուրը ինչպե՞ս դարձրեց կրակ:

3. Եթե դու կախարդական փայտիկ ունենայիր, ի՞նչ կանեիր:

1

ԴԱՐՉԳԻՐ

Որ կողմից կարդաս՝ նույնն է:
Մենակ կատակ կանեն:
Տաճատ, սո՛ւս, Տաճատ:
Արա՛, մուծում արա:

2

Կարդա՛ և հիշի՛ր

Մեծատառով են գրվում նաև կենդանիներին տրվող հատուկ անունները:

3

Կարդա՛ և սովորի՛ր

Երբ բառի սկզբում լսում ենք է հնչյունը, որպես կանոն, գրում ենք է տառը:

Հայերենում է-ով սկսվող քիչ բառեր կան. էմին, էրեբունի, էջմիածին, էջ, էշ, էլի և այլն:

ԾԱՌԻ ԽՆԴՐԱՆՔԸ

Պատվական խաչատրյան

Մի՛ կոտրատիր իմ ճյուղերը,
Որդիներն են նրանք իմ հեզ,
Ես այնպես եմ սիրում նրանց,
Ինչպես մայրդ սիրում է քեզ:

Տերև անգամ եթե պոկես,
Սիրոս ցավից կմղկտա¹,
Թե որ դու ինձ չպահպանես,
Պատրաստի ծառ քեզ ո՞վ կտա:

Հարցեր

1. Պատմի՛ր, թե ինչ է խնդրում ծառը:

2. Դո՞ւ ինչպես ես վարվում: Պատմի՛ր:

1 Ո՞ր բառերն են «ընկերներ».
ծառ, մղկտալ, դաշտ, սիրտ, որդի, ճյուղ, մայր, խոտ:

2 Բառերը «թափվում» են ներքև: «Հավաքի՛ր» ու կազմի՛ր ճիշտ նախադասություն:

մեր
բավի
են
ես
խնամում
ծառերը:

¹Մղկտալ — խոր ցավ զգալ, դառնապես լալ:

եյուղ, որդի, արև

3 Պատասխանը հարցի մեջ
Ի՞նչ ծաղիկ ստացավ Ալվարդը:
Ի՞նչ միացրեց Արշալույսը:
Ո՞րը գնաց Սարոն:
Աղասին ի՞նչ էր մոռացել գցել ճաշի մեջ:
Օրինակ: Ո՞րը գնաց Արտաշեսը (արտ):

4 Կենդանիների անունները գրի՛ր տետրում: Սկզբում գրի՛ր ա-ով սկսվողը, հետո՝ բ-ով, գ-ով, դ-ով, ե-ով և զ-ով:

ՄԱՐՏ

Հովհաննես Թումանյան

Ա՛խ, էսպես էլ գիժ ամիս.
 Մարդու հանգիստ չի տալիս:
 Էսօր ուրախ օր կանի,
 Վաղը՝ անձրև ու քամի,
 Առավոտը՝ պայծառ օդ,
 Կեսօրը՝ մուժ ու ամպոտ:
 Մին հազնում է սպիտակ,
 Մին կանաչին է տալիս,
 Մի օր ցուրտ է, մի օր՝ տաք,
 Մին խնդում է, մին՝ լալիս...
 Ա՛խ, էսպես էլ գիժ ամիս:

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ է մարտը «գիժ»:
2. Ինչո՞ւ մարտը մեկ սպիտակ է, մեկ՝ կանաչ:
3. Պատմի՛ր՝ քո բնակավայրում գարունն ինչպես է գալիս:

 կեսօր, օդ

1 Փոխակերպում

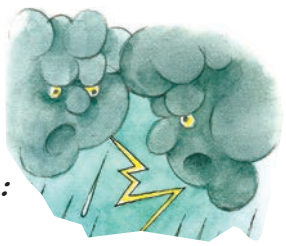
Բառերի մեջ մի-մի տառ փոխելով՝ հեշտ է քար-ից հաց ստանալ.
 քար – լար – լաց – հաց:
 Այժմ դու մարտ-ից ստացի՛ր վարդ.
 մարտ – մար□ – վարդ:

3 Պատասխանը հարցի մեջ

Ծառան ի՞նչ մոռացավ ջրել:
 Պատվականը ի՞նչ է շարում:
 Գարեգինը քանի՞ տարեկան է:
 Անուշն ի՞նչ է ամենից շատ սիրում:
 Ո՞վ է նորոգել աթոռը:

2 Հաներուկ

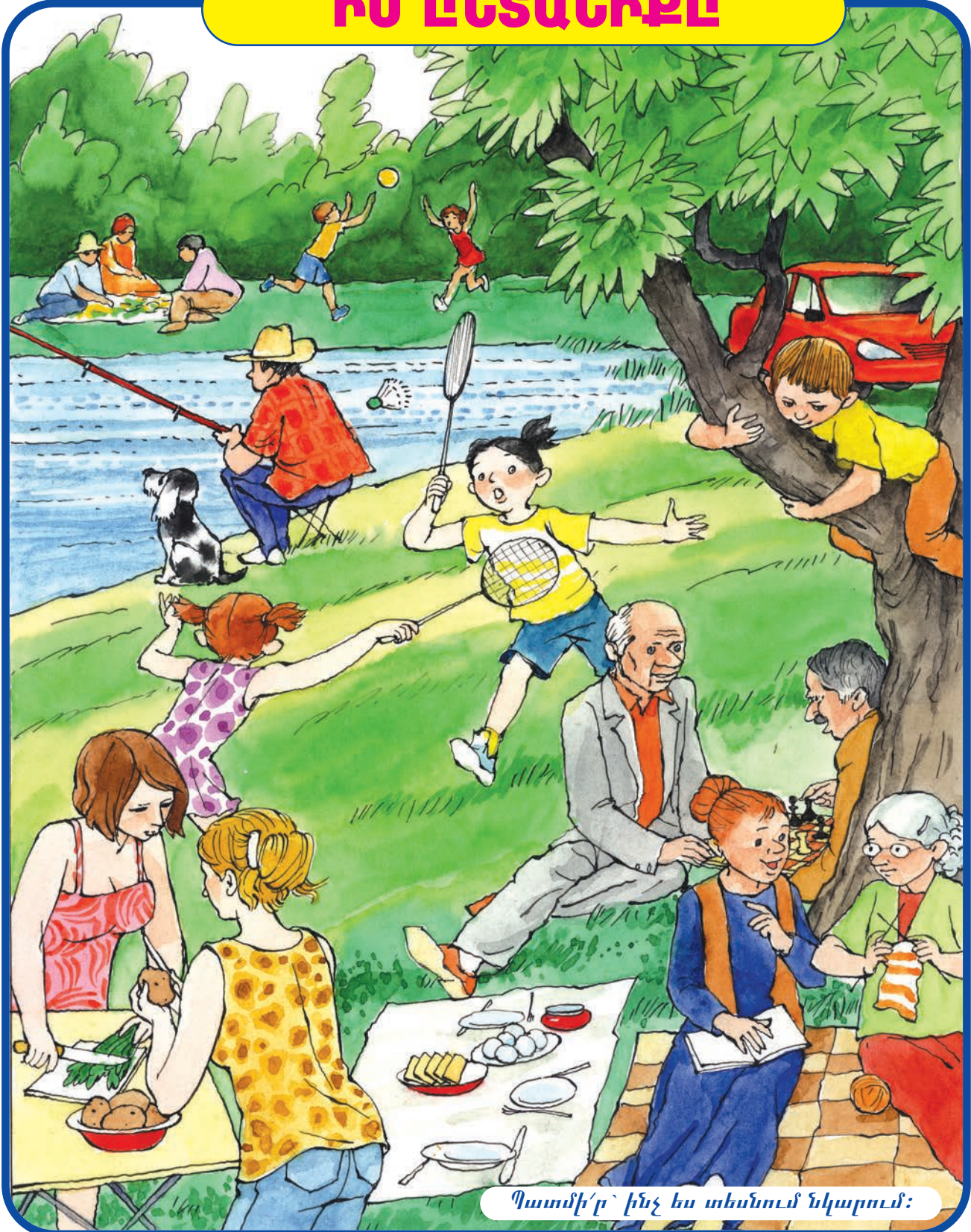
Առանց թևի թռչում են,
 Երկինք-գետին թրջում են,
 Նրանց մոտից թե նայես,
 Մարդիկ կարծես մրջյուն են:

4 Նկարագրի՛ր

Պատկերացրո՛ւ, որ հանդիպել ես մի մարդու, որը չգիտի, թե ինչպիսին է մարտ ամիսը: Բացատրի՛ր նրան որքան հնարավոր է մանրամասն:

ԻՄ ԸՆՏԱՆԻՔԸ

Պատմի՛ր՝ ինչ ես տեսնում նկարում:

Ո՞Վ Է ԱՄԵՆԻՑ ՇՈՒՑ ԱՐԹՆԱՆՈՒՄ

- Արևն է ամենից շուտ արթնանում, – ասաց Արևիկը:
- Ծառն է ամենից շուտ արթնանում, – ասաց Սոսին:
- Ծովն է արթնանում: Նա չի էլ քնում, – ասաց Ծովիմարը:
- Թռչուններն են ամենից շուտ արթնանում, – ասաց Արծվիկը:
- Ծաղիկներն են ամենից շուտ արթնանում, – ասաց Վարդուհին:
- Ո՛չ, – ասաց Նարեն: – Մայրիկներն են ամենից շուտ արթնանում ու մեզ արթնացնում:

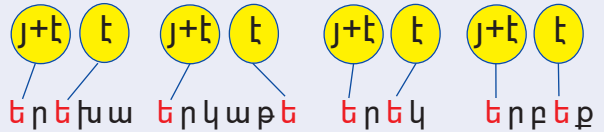

Հարցեր

1. Քո կարծիքով՝ երեխաներից ով էր ճիշտ:
2. Ըստ քեզ՝ ով է ամենից շուտ արթնանում:
3. Երեխաների անունները համեմատի՛ր շուտ արթնացողների հետ:

2

Դու արդեն գիտես, թե ինչպես է հընչում **ե** տառը բառի սկզբում, բառի մեջ և բառի վերջում:

Բառերը գրի՛ր տետրում:

- 1 Բառերի մասերը ճիշտ միացրո՛ւ իրար և ստացի՛ր բառեր: Բառերը գրի՛ր տետրում:

3

Շուտասելուկ

Բացի դեղձի չրից, ցրիչին տուր սառը ջրից:

4

Քանի՞ երեխա կա պատմության մեջ:

Ո՞վ խոսեց առաջինը: Ո՞վ խոսեց վերջինը: Ո՞վ էր երկրորդը:

Ո՞ՒՄ ԵՄ ԱՄԵՆԻՑ ՇԱՏ ՍԻՐՈՒՄ

Մարո Աբրահամյան-Թաթևկյան

Մի օր Վահրամն ասաց.

– Չեմ սիրում, երբ ինձ հարցնում են.
«Ամենից շատ ո՞ւմ ես սիրում»:

Ես ամենից շատ մայրիկի՛ս եմ սիրում:

Ես ամենից շատ հայրիկի՛ս եմ սիրում:

Ես ամենից շատ քույրիկի՛ս եմ սիրում:

Ես ամենից շատ տատիկի՛ս ու պապիկի՛ս եմ սիրում:

Այդպիսի հարցեր ինձ մի՛ տվեք:

Ես ամենից շատ ամենքի՛ն եմ սիրում:

Հարցեր

1. Ովքե՞ր են Վահրամի ընտանիքի անդամները:

2. Ո՞րն է ամենից շատ սիրում Վահրամը:

3. Դու համաձայն ես Վահրամի հետ: Ինչո՞ւ:

Առած

Նշխարիում ամեն բան կեարվի,
բայի հորից ու Մորից:

2

Արտագրի՛ր՝ լրացնելով բաց թողնված տառերը.

տեսնում մ, լսում նք, խոսում , վազում ս:

1

Կարդա՛ և սովորի՛ր
Բառի սկզբում **ե**
տառը կարդացվում է
յէ: Միայն **եմ**, **ես**, **ենք**,
եք, **են** բառերում է,
որ բառասկզբի **ե**-ն
կարդացվում է **է**:

Օրինակ՝ խոսում
եմ, խոսում **ես** և
այլն:

3

Հորինի՛ր մի պատմություն նկարի շուրջ:

ՍԻՐՈՒՄ ԵՄ

Էդվարդ Միխտոնյան

Մայրիկին սիրում եմ,
 Հայրիկին սիրում եմ,
 Սիրում եմ նրանց,
 Ա՛յ, այն անպի չափ:
 Երբ որ անձրև գա,
 Անպը չքանա¹,
 Կսիրեմ նրանց
 Ծիածանի չափ:
 Երբ ծիածանն էլ
 Հոգնի ու գնա,
 Կսիրեմ նրանց
 Ա՛յն երկնքի չափ:

4 Տառահանելուկ

Սարը կողքին՝ ՍԱՐՈՒ է,
 Կարը կողքին՝ ԿԱՐՈՒ է,
 Բառամիջումն նա Օ է,
 Իսկ սկզբումն միշտ ՎՕ է՝
 Բացի մեկից: Նա Ո՞Վ է:

5

Ո՞ր բառերն են «ըն-
 կերներ».

քնքուշ, գուլյնզգուլյն,
 ուժեղ, հայրիկ, մայրիկ,
 ծիածան:

Հարցեր

1. Նկարագրի՛ր քո մայրիկին.
 պատմի՛ր, թե ինչպիսին է նա:
2. Նկարագրի՛ր քո հայրիկին.
 պատմի՛ր, թե ինչպիսին է նա:

1

Կարդա՛ և հիշի՛ր

Բառի սկզբում **n** տառը
 կարդացվում է **վօ**: Միայն **ով**,
ովքեր բառերում է բառա-
 սկզբի **n**-ն կարդացվում **օ**:

2

Ասա՛ ընտա-
 նիքին վերաբե-
 րող բառեր:

3

Գտի՛ր, թե ինչ
 սխալներ կան
 նկարում:

Ո՞րն է ճիշտը:

¹ Չքանալ — վերանալ,
 կորչել, անհետանալ:

ՕԳՆԵԼ ՈՒ ՀՈԳՆԵԼ

Էդվարդ Միլիտոնյան

Մայրիկին օգնում են,
Օգնելուց հոգնում են,
Հոգնելուց նստում
ՈՒ նստած երգում են:

Եվ այնքան են երգում,
Որ երգից հոգնում են,
ՈՒ նորից ելնում,
Մայրիկին օգնում են:

Հարց

*Դու ինչպե՞ս ես օգնում
մայրիկիդ:*

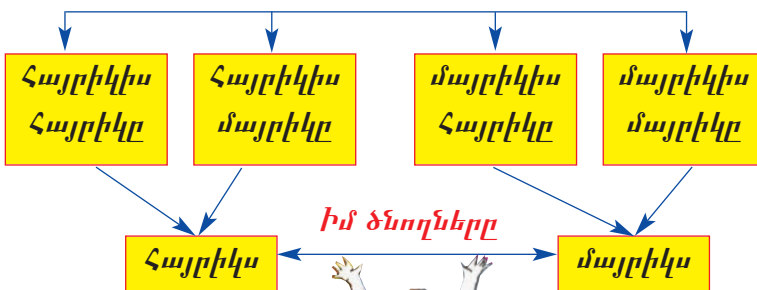
1

Կարդա՛ր և սովորի՛ր

Ինչպես հիշում ես, **ե**-ն և **ո**-ն բառի սկզբում երկու հնչյունի նշան են՝ **ե = յ + է**, **ո = վ + օ**:

Այժմ հաշվի՛ր, թե քանի տառ ու քանի հնչյուն ունի այս բառերից ամեն մեկը. **երկիր, ոսկոր, երես, ոլորան, երեկո, ոլորել**:
Օրինակ՝ երեկո – 5 տառ, 6 հնչյուն:

Իմ պապիկներն ու տատիկները

2

*Պատմի՛ր
քո ընտանի-
քի մասին:*

Սա ես եմ:

4

*Հորինի՛ր մի
պատմություն
նկարի շուրջ:*

3

Քանի՞ տառ և քանի՞ հնչյուն կա հետևյալ բառերից յուրաքանչյուրում.

երեխա, երեկ, մեխակ, երբեք:

*երգել, օգնել
հոգնել*

Խնդուկ

Հուսինեն առաջին դասարանում բոլոր տառերը սովորելուց հետո մայրիկին ասաց.

- Մայրի՛կ, ես բոլոր տառերը, թվերը արդեն սովորել եմ. էլ ինձ դպրոց մի՛ տար: Ես տանը կմնամ ու մեր տան բոլոր գրքերը կկարդամ:

Ի՞նչ կարծիք ունես Լուսինեի ասածի մասին:

ԻՆՉՈՑ ԵՑ ՄԱՅՐԻԿԻՆ

Լիպարիտ Սարգսյան

Մայրիկն աշխատանքից տուն եկավ և անմիջապես անկողին մտավ:

– Մայրի՛կ, հիվա՞նդ ես,– հարցրեց Աստղիկը:

– Այո՛,– թույլ-թույլ ասաց նա:

Աստղիկը շոյեց մայրիկի ձեռքերը: Համբուրեց ճակատն ու այտերը և ասաց.

– Ձերնությունն չունես:

Հետո գնաց իր սենյակը և տիկնիկներին ու խաղալիքներին ասաց.

– Չայն չհանե՛ք, մայրիկս հիվանդ է: Վերադառնալով մայրիկի մոտ՝ ասաց.

– Թեյ կուզե՞ս:

Մայրիկը լսեց Աստղիկի ասածները և ժպտալով ասաց.

– Ո՛չ, աղջիկս, արդեն լավացա:

Հարցեր

1. Արդյոք ի՞նչը այդքան արագ օգնեց մայրիկին:

2. Պատմի՛ր՝ դու ինչպես ես վարվում, երբ մայրիկդ հիվանդ է:

համբուրել, աղջիկ

1 Դու արդեն գիտես, թե ինչպես է հնչում **n** տառը բառի սկզբում, բառամիջում և բառի վերջում:

վ+օ օ վ+օ օ

որոտ

ոլորել

օ վ+օ օ

այո

որսորդ

2

Կարդա՛ և սովորի՛ր

Երբ բառի մեջ և բառի վերջում լսում ենք **օ** հնչյունը, որպես կանոն, գրում ենք **n** տառը:

Օրինակ՝ խոսք, այո, կինո, հետո, որսորդ, գրո, խոհանոց, լողորդ, Սինոն:

3 Հորինի՛ր մի պատմություն նկարի շուրջ:

ԹՈՒՆ ՈՒ ԱԹՈՒՇ

Գուրգեն Գաբրիելյան

Տատիկն ուներ
 Մի լավ թռռ,
 Մեկ էլ՝ կոտրած մի աթոռ:
 – Գնամ,– ասաց,–
 Բերեմ այսօր վարպետին.
 Որ նորոգի աթոռս,
 Վրան նստի լավ թռռս:
 Գնաց, մնաց
 Նա երկար...
 Բայց երբ արդեն
 Տուն եկավ,
 Նորոգված էր աթոռը,
 ՈՒ քրտնած էր ժիր թռռը:

Հարցեր

1. Ո՞ր գնաց տատիկը: Ինչո՞ւ:
2. Ինչո՞ւ էր քրտնել ժիր թռռը:
3. Դու կարողանո՞ւմ ես կոտրած խաղալիքները նորոգել:

1

Խառնագիր

Բառի տառերը խառնվել են:
 Վերականգնի՛ր բառը.

վլա, եկմ, ուսն, իժր, թռոա:
 Օրինակ՝ **թռոա** – **աթոռ**:

2

Քանի՞ տառ և քանի՞ հնչյուն
 կա հետևյալ բառերից յուրաքան-
 չյուրում.

թռռ, **աթոռ**, **երկար**, **եկավ**, **որ-
 սորդ**, **ով**, **վարպետ**:

Օրինակ՝ **եկավ** (4 տառ, 5
 հնչյուն)

Նորոգել, արդեն, այսօր

3

Բանաստեղծությունից արտա-
 գրի՛ր այն բառերը, որոնց մեջ կան
ե և **ո** տառերը:

4

Քանի՞ որսորդ կա նկարում: Ինչո՞ւ:

ՄԵԾԱՆՈՒՄ ԵՄ

Գուրգեն Գարրիեւյան

Ամբողջ օրը անձրև էր գալիս: Արմենը չէր կարողանում ո՛չ հեծանիվ քշել, ո՛չ գնդակ խաղալ, ո՛չ էլ ընկերների հետ վազվզել:

– Ի՞նչ անպետք անձրև է, – զայրացավ Արմենը:

– Անձրևը չի կարող անպետք լինել, – բացատրեց տատիկը: – Անձրևի շնորհիվ են մեծանում ծառ ու ծաղիկները: Առանց անձրևի ոչինչ չի կարող աճել, մեծանալ:

Արմենը մի պահ մտածեց ու դուրս վազեց:

Տատը պատուհանից նայեց ու տեսավ, որ Արմենն անշարժ կանգնել է անձրևի տակ: Ջարմացած կանչեց.

– Արմեն՛, ինչո՞ւ ես կանգնել անձրևի տակ:

– Մեծանո՞ւմ են, տատի՛կ, մեծանո՞ւմ:

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ էր զայրացել Արմենը:

2. Տատիկն ի՞նչ բացատրեց անձրևի մասին:

3. Արմենը ճի՞շտ հասկացավ տատիկի բացատրածը:

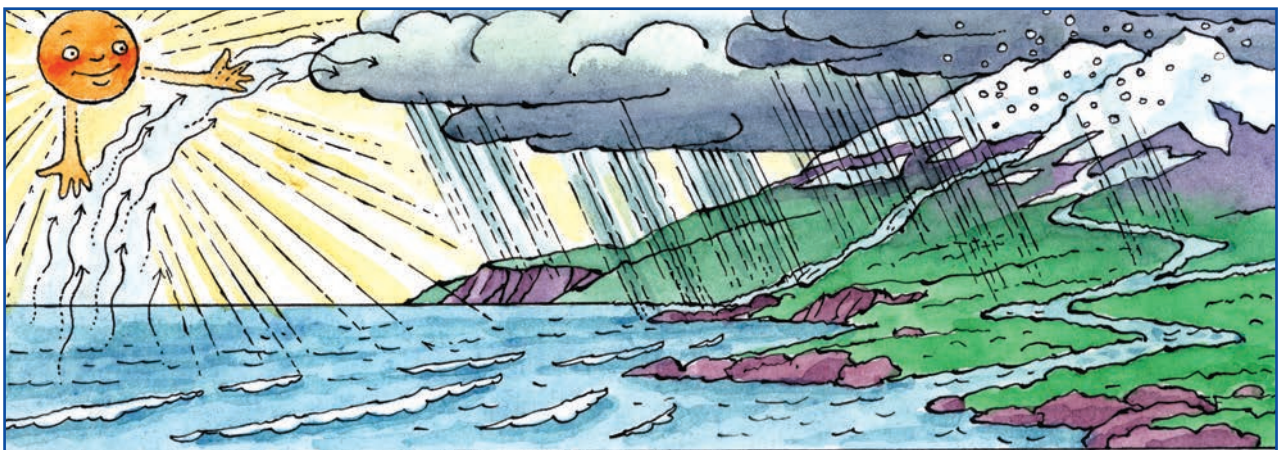
 ամբողջ, շնորհիվ

2

Առաջին տառը

Փոխելով **տատ** բառի առաջին տառը՝ ստացիր նոր բառեր:

Օրինակ՝ դատ, հատ:

1

Ենթադրենք՝ հանդիպել ես մի մարդու, որը չգիտի, թե ինչ է անձրևը: Այնպես բացատրի՛ր, որ հասկանա:

ՄԵ՞Ծ ԵՄ, ԹԵ՞ ՓՈՔՐԻԿ

Սուրեն Սուրադյան

Երբ ձեռքերս չեն լվանում,
 Ինձ ասում են՝ լվացվի՛ր,
 Մեծը երբեք չի ծուլանում,
 Արդեն մե՛ծ ես, իմացի՛ր:
 Թե քույրիկս թատրոն գնա,
 Ինչքան խնդրեմ՝ չի՛ տանի.
 Ինձ կասի՝ դու տա՛նը մնա,
 Փոքրիկ ես դեռ, չեն թողնի:
 Յենց որ ժամը ութն է լինում,
 Ինձ ասում են՝ քնի՛ր, շո՛ւտ,
 Փոքրիկները շուտ են քնում,
 Տե՛ս, դրսում ինչ մութ է, մո՛լթ...
 Մեկն ասում է՝ մե՛ծ ես արդեն,
 Մեկն ասում է՝ փո՛քր ես շատ.
 Մե՞ծ եմ, ասե՛ք, թե՞ փոքր եմ դեռ,
 Ո՞նց իմանամ ես հաստատ...

Հարցեր

1. Քո կարծիքով՝ ո՞ւմ մասին է բանաստեղծությունը:
2. Արդյոք մե՞ծ, թե՞ փոքր է նա:
3. Դու քեզ մե՞ծ ես համարում, թե՞ փոքր: Հիմնավորի՛ր:

Առած

խոսքի՝ մեծին, զուրի՝
 փոքրին:

երբեք, ինչդեպ

Խնդուկ

Փոքրիկ երեխային հարցնում են.

- Քանի՞ տարեկան ես:
- Շուտով կդառնամ ուլթ, իսկ հիմա երեք եմ:

1) Հետաքրքրաշարժ աշտարակ

Ե տառը տեղադրի՛ր բառի սկզբում և բառամիջում:

Տեսրում գրի՛ր ստացված բառերը և կարդա՛ դրանք: Տեսնո՞ւմ ես՝ Ե-ն բառի սկզբում հընչում է յ+Ե, իսկ բառամիջում՝ Է:

	Ր		Կ		
	Ր		Ք		
	Ր		Ս		
	Ր		Խ	Ա	
	Ր		Կ	Ո	
	Ր		Ս	ՈՒ	Ն

ԻՆՉ ԿԱ ՈՐ

Վաս

– Դու նորից առանց գլխարկի դուրս վազեցիր այս ցրտին,– ասաց մայրը Գևորգին:

– Ի՛նչ կա որ,– պատասխանեց Գեվորգը:

– Դասի ժամանակ դարձյալ շատախոսե՞լ ես:

– Ի՛նչ կա որ:

– Նորի՞ց ասացիր՝ ի՛նչ կա որ:

– Ի՛նչ կա որ:

Գևորգը քնեց ու երազ տեսավ:

Երազում հանկարծ հանդիպեց մի իշուկի:

«Իշուկը հա՛ֆ-հա՛ֆ է անում»,– զարմացած մտածեց Գևորգը:

– Ի՛նչ կա որ,– պատասխանեց իշուկը:

«Շուները ծուղրուղու է կանչում»:

– Ի՛նչ կա որ,– ասաց շունը:

«Խոզը մլավում է»:

– Ի՛նչ կա որ,– ասաց խոզը:

Գևորգը վախից արթնացավ ու այլևս չասաց՝ ի՛նչ կա որ:

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ էր Գևորգը բոլոր հարցերին պատասխանում՝ ի՛նչ կա որ:

2. Գևորգն ինչպե՞ս ազատվեց այդ վատ սովորությունից:

3. Ինչո՞ւ չի կարելի այդպես վարվել:

Առած

Վի՛ ասա, որ չլսես:

2 Հորինի՛ր մի պատմություն նկարի շուրջ:

1

Վանկախաղ

Բառերի վանկերը խառնվել են: Վերականգնի՛ր բառերը և առանց վանկատելու գրի՛ր տեսրու՛մ:

նի

տակ

վը

գե

տուր

ըն

թը

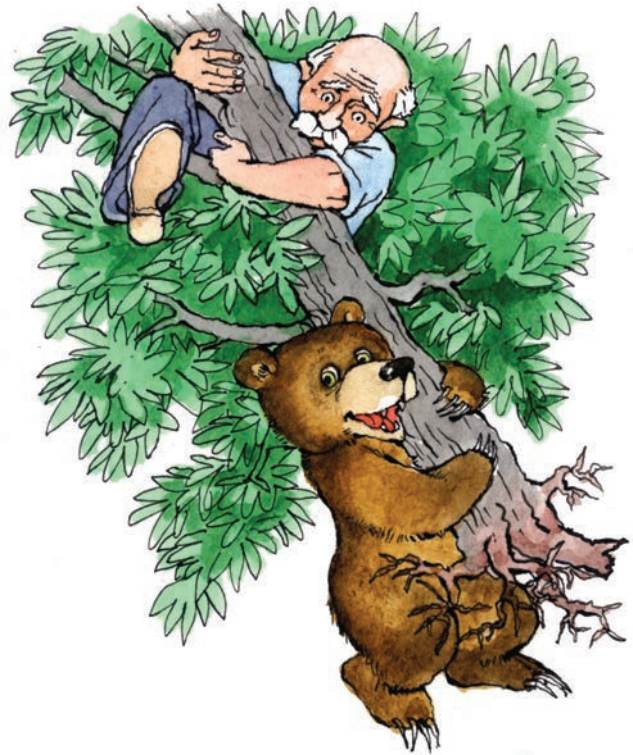
կեր

կը

ԱՐՋԻ ԸՆԿԵՐԸ

Արմեն Շեկոյան

Թոռնիկն ասաց պապիկին.
 – Որ արջ տեսնես, ի՞նչ կանես:
 Պապիկն ասաց. – Շուռ կգամ
 ՈՒ վազելով տուն կգամ:
 Թոռնիկն ասաց. – Ի՞նչ կանես,
 Թե ոչ մի տուն չգտնես:
 Պապիկն ասաց. – Ա՛յ Պայծառ,
 Կնագլցեմ ես մի ծառ:
 Թոռնիկն ասաց. – Ի՞նչ կանես,
 Եթե ծառ էլ չգտնես:
 Պապիկն ասաց. – Ա՛յ աղջիկ,
 Ի՞նչ ընկերն ես, թե՞ արջի:

Հարցեր

1. Դո՛ւ պատասխանիր թոռնիկի հարցերին:
2. Քո կարծիքով՝ թոռնիկն ո՞ւմ ընկերն էր՝ պապիկի՞, թե՞ արջի:
3. Օգնի՛ր պապիկին՝ արջից ազատվելու հնարներ մտածիր:

արգ

- 2 Հորինի՛ր մի պատմություն նկարի շուրջ:

1 Յետաքրքրաշարժ աշտարակ

Ո տառը տեղադրի՛ր բառի սկզբում և բառամիջում: Տեսրում գրի՛ր ստացված բառերը և կարդա՛ դրանք: Տեսնո՞ւմ ես՝ *n*-ն բառի սկզբում հնչում է *վ+o*, իսկ բառամիջում՝ *o*:

	Ր		Տ		
	Լ		Ր		
	Ս		Խ		
	Ր		Շ	ՈՒՍ	
	Ր		Ն	Ե	Լ
	Ղ		Ղ	Ե	Լ

ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԻ ՏՂԱՆ

Ս. Պողոտեղովսկի

Բոլորն արդեն քնել էին:
Հանկարծ Վահանն արթնացավ և ձայն տվեց մայրիկին:

Մայրիկը վախեցած վեր թռավ ու հարցրեց.

- Ի՞նչ է պատահել, Վահան:
- Ոչի՛նչ, մայրիկ:
- Քեզ վա՞տ ես զգում:
- Ո՛չ:
- Վատ երա՞զ ես տեսել:
- Ո՛չ:
- Իսկ ինչո՞ւ արթնացրիր:
- Սոռացել էի քեզ **բարի գիշեր** ասել:

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ վախեցավ մայրիկը:
2. Վահանը ինչո՞ւ արթնացրեց մայրիկին:
3. Ճի՞շտ վարվեց Վահանը:

3 **Կարդա՛ և սովորի՛ր**
Բարի-ն բառ է: Լույս-ը բառ է:
Բարի լույս-ը բառակապակցություն է:

1 **Կարդա՛ և հիշի՛ր**
 Արթնանալուց հետո բոլորին ասա՝ բարի լույս:
 Քնելուց առաջ բոլորին ասա՝ բարի գիշեր:

4 *Քեզանից մեծերին դիմի՛ր այս բառերով. պապիկ, տատիկ, տիկին, օրիորդ, մորաքույր, պարոն, քեռի, ընկեր, տիար, մայրիկ, հայրիկ:*
Ասա՝ ում ինչպես ես դիմում դու:

2 **Գտի՛ր տարբերություններ:**

ԼԵՎՈՆԻ ԼՈՂԱԼԸ

«Ծիծեռնակից»

Լևոնը հիվանդ պառկած էր: Հանկարծ լսեց, որ ընկերները կանչում են.

– Լևո՛ն, Լևո՛ն, գնանք լողալու:

Լևոնը լողալ շատ էր սիրում: Իսկույն մոռացավ հիվանդությունը և ընկերների հետ վազեց լողալու: Երբ տուն դարձավ, մայրիկը բարկացավ.

– Ինչո՞ւ ես գնացել լողալու. չէ՞ որ փորդ ցավում էր:

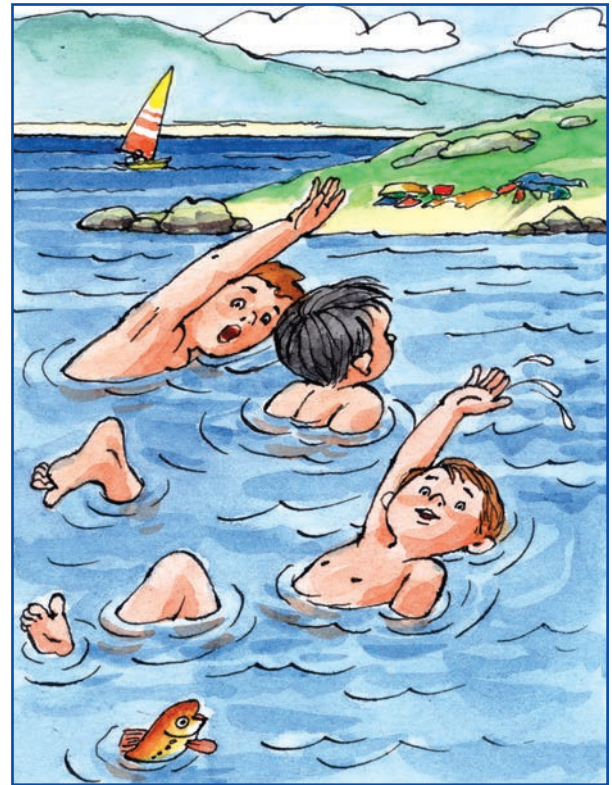
– Մայրի՛կ, ազնիվ խոսք, ես միայն մեջքիս վրա էի լողում, – արդարացավ Լևոնը:

Հարցեր

1. Լևոնն ինչպե՞ս մոռացավ իր հիվանդ լինելը:

2. Նա ինչպե՞ս արդարացավ մայրիկի առաջ:

3. Ի՞նչ ես կարծում՝ Լևոնն առողջացա՞վ:

1 ԹՎԻՐ՝ ինչը կարող է լողալ ջրում:
Օրինակ՝ սագը, փայտը:

3 Ո՞ր բառերն են «հակառակորդներ».
հիվանդ, գնալ, ազնիվ, գալ, քիչ, առողջ, շատ, անազնիվ:

Օրինակ՝ շատ – քիչ:

2 Հորինի՛ր մի պատմություն նկարի շուրջ:

ԿԾԱԾ ԽՆՁՈՐ

Արմեն Շեկոյան

Այս ի՞նչ կծած խնձոր է
Մեր ծառին աճել:
Տեսնես ո՞վ չի համբերել.
Ախր, դեռ խակ է:

Պարզեցինք, որ Հովիկն է
Այդ անհամբերը.
Կատարել է ճիշտ և ճիշտ
Տատի պատվերը:

Տատն ասել է Հովիկին.
– Պետք է համբերես,
Մինչև կարգին չհասնի,
խնձորը չքաղես:

Հովիկը հասկացել,
Լսել է նրան.
Խնձորը չի քաղել,
Կծել է միայն:

 համբերել

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ Հովիկը խնձորը չէր քաղել:
2. Ինչո՞ւ չի կարելի խակ միրգ ուտել:

1 **Ո՞ր բառերն են «Հակառակորդներ».**

խակ, չարաճճի, համբերատար, երիտասարդ, հասած, ծեր, խելոք, անհամբեր:

2 **Ընտրի՛ր ճիշտ բառազույգը**

փայտե
խելոք
մաքուր
ծյունե

ապակի

3 **Սկարագրի՛ր**

Ի՞նչ գիտես խնձորի մասին:
Պատմիր այնպե՛ս, կարծես լսողներից ոչ մեկը չգիտի, թե ինչ է խնձորը:

4 **Բառերը ճիշտ տեղադրի՛ր և բանաստեղծութունն արտագրի՛ր տետրում:**

..... են քեզ, **պես**

Հայոց , **լեզու**

Մայրիկիս **Սիրուն**

..... ես դու: **Անուշ**

ԿԱՐԾՈՒՄ ԵՔ, ԹԵ ԿԱՏԱ՞Կ Է

Սիլվա Կապուտիկյան

Այսօր ուրիշ է կարգը.
 Ե՛ս եմ մաքրել հատակը:
 Վա՛յ, վա՛յ, վա՛յ, վա՛յ, ի՞նչ արիք,
 Սենյակ ինչո՞ւ ոտք դրիք:
 Տեղներունդ քարացե՛ք,
 Նորից շարժվել չփորձե՛ք:
 Ջուր չխմե՛ք,
 Կկաթի:
 Հաց-մաց չուտե՛ք,
 Կթափվի:
 Լուսամուտը չբացե՛ք,
 Փռչի կգա, իմացե՛ք:
 Ոչ ոք ուժեղ չչնչի,
 Թե չէ փայլը կկորչի:
 Ի՞նչ է, մաքրել հատակը,
 Կարծում եք, թե կատա՞կ է...

 կարգ

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ է փոքրիկ աղջիկը դարձել մաքրասեր ու պահանջկոտ:
2. Դու օգնո՞ւմ ես մայրիկիդ: Ինչպե՞ս:

1

Ընդհանուր անվանում

Մեխակը, վարդը, շուշանը, նարգիզը, անմոռուկը **ձաղիկներ** են:
 Տանձր, խնձորը, ծիրանը, խաղողը, բայր, կեռասը են:

2

Նույնտառիկներ

Յուրաքանչյուր բառի բոլոր տառերով կազմի՛ր նոր բառ.
 կում, առած, շիվ, վիճակ, մական:
Օրինակ՝ վիճակ – կավիճ:

3

Առաջին տառը

Փոխելով **ջուր** բառի առաջին տառը՝ ստացի՛ր նոր բառեր:
Օրինակ՝ հուր, դուր:

4

Ո՞ր բառերն են «ընկերներ»:

Գտի՛ր և գրի՛ր տետրում:
 Ապակի, ձմեռ, ալյուր, լուսամուտ, գիրք, հաց, տառ, ջուր, ձյուն, ձուկ:
Օրինակ՝ հաց – ալյուր:

Ասացվածք

Նրաձիգ Մասին շար
 Տի խոսիր:

ՇՆԻԿԸ

Յենրիկ Սևան

Ձյուն էր գալիս. շնիկները
խաղում էին դրսում,
Ուտում էին ձյան փաթիլներ,
Կարծես չէին մրսում:

Թռչկոտելիս սև շնիկը
Ոտքը խփեց քարին,
Բայց լաց չեղավ շների մոտ՝
Ամբողջ ճանապարհին:

Ձմռան ցրտին նա կաղալով
Չազիվ բույնը հասավ
Ու լաց եղավ հոնգուր-հոնգուր,
Չենց որ մորը տեսավ:

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ շնիկը լաց չեղավ ճանապարհին:
2. Ինչո՞ւ շնիկը լացեց՝ մորը տեսնելիս:

 չյուն, բույն

1

Նկարին նայելով՝ ասա՛, թե որ բառը ունի
համար ենք գործածում.

դենք	մաշկ	բերան	ոտքեր	ծեռքեր
մուօ	կաշի	երախ	թաթեր	թևեր
	բուրդ	կտուց		լողաններ
	փետուր			

2

Հանելուկ

Իջնում է նա
Հեզիկ-նազիկ
Թևիկներին՝
Աղվամազիկ,
Սառն է, թեթև,
Ունի վեց թև:

3

Հանելուկ

Հավատարիմ ընկեր է,
Տանը պահակ ու տեր է,
Վազվզելուց չի հոգնում,
Իր տիրոջն է միշտ օգնում:

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆՆ Է

Պատմի՛ր՝
ինչ ես տեսնում
նկարում:

Հայաստան ասելիս ակամա ոտքի եմ կանգնում:

ՍԱՍՈՒՆՑԻ ԴԱՎԹԻ ԿՈՒՎԸ ՄԵԼԻՔԻ ԴԵՄ

1

- Մեզ մի՛ կոտորիր,- ասաց ծերունին, քո թշնամին Մսրա Մելիքն է:

2

- Մելի՛ք, դո՛ւրս արի կովենք,- ասաց Դավիթը: Մելիքը փչեց, որ Դավթին թուցնի:

3

Մելիքը Դավթին խաբեց, գցեց հորը: Վրան դրեց քառասուն ջաղացի քար:

4

Ձենով Օհանը ձայն տվեց Դավթին: Ձայնը, սարեր-ձորեր անցնելով, հասավ Դավթին:

5

Դավիթը դուրս թռավ հորի միջից: Մելիքը շատ վախեցավ:

6

Առաջինը Մելիքը խփեց Դավթին: Յոթ օր ու գիշեր երկինքը փողի էր բռնել:

7

- Դավիթ, մի գարկդ ինձ բաշխի՛ր,- ասաց Մելիքի մայրը:

8

Դավիթը թուր Կեծակիով խփեց հորի մեջ թաքնված Մելիքին, մեջտեղից կիսեց:

ՀԱՅՈՑ ԼԵԶՈՒ Պատվական խաչատրյան

Դու հնաբա՛ռ,
Մեսրոպատա՛ռ,
Աղբյուրի պես
Ջիճջ ու կայտա՛ռ:
Դու մոր նման
Միշտ տուն կանչո՛ղ,
Մայր հողի պես
Միշտ կանաչո՛ղ:
Դու այնպես կո՛ւռ¹,
Այնպես անբի՛ծ²,
Եվ ինչ լավ է,
Հասել ես ինձ:
Թե կորչեիր
Հանկարծ անհետ³,
Ինչպե՞ս խոսեր
Մայրս ինձ հետ:

Հարցեր

1. Ինչի՞ հետ է համեմատվում հայոց լեզուն բանաստեղծու՞թյան մեջ:
2. Հայոց լեզուն ինչպե՞ս է հասել մեզ:

 աղբյուր, անբիծ

1 Գտի՛ր՝ ինչ բառեր են գրված:

Հո

- այ
- այերեն
- այաստան
- այրենիք

2 Այնպե՛ս պատասխանիր, որ բոլոր պատասխաններն սկսվեն ա-ով:

Ո՞ր դասարանում ես սովորում:

Դու կարդալ սիրո՞ւմ ես:

Ե՞րբ է շոգ լինում:

Գիշերը ի՞նչ էես տեսնում երկնքում:

3 Պատասխանը հարցի մեջ

Ի՞նչ կարելի է պատրաստել կոճղից:

Ի՞նչ էր քսվել մուրճի կոթին:

Կլոր բնից ի՞նչ թռչուն թռավ:

Ընթրիքի ժամանակ ի՞նչ կուտրվեց:

Օրինակ: Լիքը կուժը բարձրացնելու համար ի՞նչ է պետք:

Պատասխան՝ ուժ:

Հայոց լեզվի մասին ասել են.

✳ Հայի համար հայոց լեզուն այն է, ինչ որ մարտի զնացող զինվորի համար՝ զենքը:

¹Կուռ — ամուր, հաստատուն:
²Անբիծ — անարատ, մաքուր:
³Անհետ — անվերադարձ, առանց հետք թողնելու:

ԻՄԱՍՏՈՒՆ ՄԱՐԴԸ

Վարդան Այգեկցի

Մի իմաստուն մարդ պատերազմի էր գնում: Նա երկու ոտքից կաղում էր: Մի զինվոր նրան ասաց.

– Ո՛վ ողորմելի, ո՞ւր ես գնում: Քեզ իսկույն կսպանեն, չէ՞ որ փախչել չես կարող:

Իսկ նա պատասխանեց.

– Ո՛վ անմիտ, ես չեմ գնում պատերազմի՝ փախչելու համար, այլ կանգնելու, կռվելու ու հաղթելու համար:

Հարցեր

1. Ի՞նչ ասաց զինվորը պատերազմ գնացող մարդուն:

2. Ի՞նչ պատասխանեց իմաստուն մարդը:

3. Քո կարծիքով՝ ով էր նրանցից իրավացի:

Զինվորի մասին ասել են.

✳ Թույլերը զինակից չեն ունենում:

✳ Զինվորի թիկունքին հայրենիքի սերն է:

 փախչել, հաղթել

2

Վանկախաղ

Բառերի վանկերը խառնվել են: Վերականգնի՛ր բառերը:

փախ

րազմ

թել

չել

պա

հաղ

տե

1 Գտի՛ր, թե ինչ սխալներ կան նկարում: Ո՞րն է ճիշտը:

ՋԻՆՎՈՐԻԿԻ ԵՐԳԸ

Ջինվոր եմ ես,
Քայլում եմ, տե՛ս,
Ձեռքեր ունեմ,
Ձեռքեր պես-պես:

Է՛լ գնդացիր՝
Ձեզ լավ ծանոթ,
Է՛լ ինքնաթիռ,
Է՛լ թնդանոթ:

Տանկ էլ ունեմ
Իմ գրպանում.
Ափսոս, կարգին
Ձայն չի հանում:

վաս

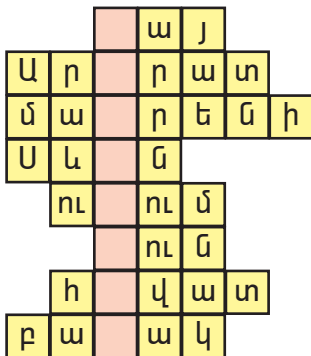
Ես եմ նրան
Կռվի տանում,
Նրա տեղը
Ձայներ հանում:

Ես վատի դեմ
Կանգնել գիտեմ,
Կռվել գիտեմ,
Յաղթե՛լ գիտեմ:

Ես պստիկ եմ,
Բայց ճստիկ եմ,
Յայրենիքի
Ձինվորիկ եմ:

Հարցեր

1. Բանաստեղծությունից արտա-
գրի՛ր միավանկ բառերը:
2. Ի՞նչ զենքեր ունեն գինվորները:
3. Ինչ՞ի համար է գինվորին պետք
զենքը:

- 1 Ճիշտ լրացրո՛ւ բաց
թողնված տառերը: Բա-
ռերը գրի՛ր տետրում:
Կարմիր սյունակում
կկարդաս քո ամենասի-
րելի բառերից մեկը:

Առած

Պարիկ է, բայց եսպիկ է:

2

*Հետևյալ բառերով կազմի՛ր բառա-
կապակցություններ և գրի՛ր.*

ճստիկ, հայրենիք, ծանոթ, սուրբ,
գնդացիր, գինվոր:

Դարձվածք

ՓՈՒՇԸ ՍԱՏԻՑ ՅԱՆԵԼ

Նշանակում է մեկին օգնել:

Սիրելի՛ փոքրիկ բարեկամ, այս հուշարձանին նայելիս մենք հիշում ենք մեր անմեղ զոհերին:

Հիշում ենք, որ Հայրենիքը պաշտպանելու համար պետք է ունենալ հզոր բանակ:

Իսկ հզոր բանակ ունենալու հա-

մար պետք են խելացի, համարձակ ու հայրենասեր զինվորներ:

Հիշի՛ր: Ժամանակակից հզոր զենքերով հայրենիքը պաշտպանելու համար պետք է առաջին հերթին լավ սովորել:

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ պետք է լավ սովորել:
2. Ինչպե՞ս պետք է պաշտպանել հայրենիքը:

համարչակ

Ասա՛ մեկ բառով

Բարև տալ, նվեր տալ, հաշիվ անել, բաց անել, միտք անել, պարզև տալ:

Օրինակ՝ միտք անել – մտածել:

Սովորի՛ր երկու իմաստուն միտք

«Այբբենարանում» դու տեսել ես Սպարապետ Դրոյի, Ջորավար Անդրանիկի և Գարեգին Նժդեհի նկարները:

Հայերս շա՛տ հերոսներ, մեծ զորավարներ ու զինվորներ ենք ունեցել:

Հիշենք Գարեգին Նժդեհին և նրա իմաստուն խոսքերից երկուսը.

✦ *Մեր ցավերը մոռանալու մի միջոց կա՝ մտածել ուրիշների ցավերի մասին:*

✦ *Ուզո՞ւմ ես փրկվել եղի՛ր ուժեղ:*

ՆԿԱՐ ԱՍՖԱԼՏԻՆ

Երվանդ Պետրոսյան

Ես ասֆալտին այսօր
Մի տանկ նկարեցի:
Հայրս ասաց.– Ձնջի՛ր,
ՈՒ նկարի՛ր դու ծի:

Տանկից,– հայրս ասաց,–
Կռվի հոտ է փչում,
Տանկից երգը, ախր,
Միշտ հեռու է փախչում:

– Ձի՛ էլ կնկարեմ,
Երգը թող չփախչի...
Բայց,– ասացի,– հայրիկ,
Տանկը ես չեմ ջնջի:

Որ թշնամին տեսնի
ՈՒ մոտ չգա էլ մեզ...
Հայրս ժպտաց, ասաց.
– Գուցե ճիշտը դո՛ւ ես:

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ հայրը չէր ցանկանում, որ տղան տանկ նկարի:
2. Ինչպե՞ս տղան համոզեց հորը:

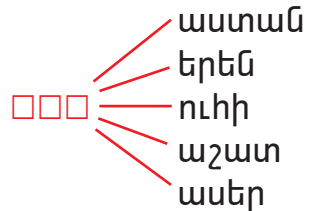

աաֆալտ

1 Կարդա՛ և հիշի՛ր
Բառերը լինում են միավանկ՝ աչք (1), և բազմավանկ՝ ատամ (2), ճաշարան (3), դպրոցական (4), պարծենկոտություն (5), և այլն:

2 Կարդա՛ և սովորի՛ր
Մեր երկրի անունը Հայաստան է: Հայաստանի մայրաքաղաքը Երևանն է: Երկրների և քաղաքների անունները գրվում են մեծատառով:

3 Վանդակներում գրի՛ր հայ բառը: Կարդա՛ ստացված բառերը և գրի՛ր տեսրում:

4 Պատմի՛ր, թե ինչ ես տեսնում նկարում:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՔԱՐԵՐԸ

Էդվարդ Միլիտոնյան

Գունավոր է ու սիրուն
 Հայաստանում ամեն քար:
 Հովիվն էլ է զարմանում.
 Ո՞րն է ծաղիկ, ո՞րը՝ քար:
 Չի տարբերում նա անգամ՝
 Ո՞րն է քարը, ո՞րը՝ գառ:
 Պատահել է՝ գառան տեղ
 Գյուղ է քշել մի մեծ քար:
 Գունավոր է ու խելառ
 Հայաստանում ամեն քար:

Հարց

Ի՞նչ ես կարծում՝ հովիվն իրո՞ք շփոթում էր գառն ու քարը:

4 Շարունակի՛ր

*Ի՞նչն է կլոր՝ գեղակը, արևը,:
 Ի՞նչն է ծանր՝ քարը, փիղը,:*

1

Ասա՛ մեկ բառով:

Ոչխարներ արածեցնող մարդ:
 Հիվանդներ բուժող մարդ:
 Շենքեր կառուցող մարդ:
 Հաց թխող մարդ:
 Սովորեցնող մարդ:

5

*Առանձնացրո՛ւ երկու խմբով.
 ոչխար, ծաղիկ, կով, քար,
 ծիտիկ, հավ, ծառ, փայտ:*

2

Ո՞ր բառերն են «ընկերներ».

գարուն, դահուկ, ամառ, անձրև,
 աշուն, շոգ, ձմեռ, ձնծաղիկ:
Օրինակ՝ գարուն – ձնծաղիկ:

6

*Ինչպիսի՞ն է քարը, ինչ-
 պիսի՞ն՝ ծաղիկը.
 քնքուշ, անուր, ծանր,
 անուշահոտ, հսկայական,
 դալար, կարծր, ճկուն:*

3

*Արտագրի՛ր՝ լրացնելով բաց
 թողնված բառերը:*

Մանուկները դպրոց:
 Ծաղիկները գարնանը:
 Երեխաները դրսում:
 Կատուն մկան հետևից:

7

Շարունակի՛ր

*արտ - արտեր
 այգի -
 հետք -
 զազան -
 քար -
 կատու -*

ԿԱՐԴԱ՛

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Կարդա՛, ա՛յ իմ խելոք մանուկ,
Կարդա՛, գրի՛ր տարին բոլոր¹,
Կարդացողի խելքն է կտրուկ²,
Միտքը՝ պայծառ ու լուսավոր:

Գիրք կարդալով՝ դու գրքերում
Շատ նորանոր բան կիմանաս,
Շատ շատերից շատ բաներում
Ստքով հեռու կսլանաս:

Կարդա՛, ա՛յ իմ խելոք մանուկ,
Կարդա՛, գրի՛ր տարին բոլոր,
Կարդացողի խելքն է կտրուկ,
Միտքը՝ պայծառ ու լուսավոր:

Հարցեր

1. Մանուկներն ինչո՞ւ պետք է գրքեր կարդան:

2. Դու արդեն կարողանո՞ւմ ես հեքիաթներ կարդալ, թե՞ մեծերն են քեզ համար կարդում:

1. Լրացրո՛ւ բաց թողնված տառերը՝ է կամ Ե.

ջմիածին, րեխա, ս ղան,
 լակ, մին:

¹ Տարին բոլոր — ամբողջ տարին:

² Կտրուկ խելք ունեցող — շուտ հասկացող, սուր միտք ունեցող:

 առջև, հեքիաթ

2. Ի՞նչ ես կարծում՝ ո՞ւր կարելի է սլանալ մտքով:

3. Պատկերացրո՛ւ, որ հանդիպել ես մի մարդու, որը չգիտի, թե ինչ է գիրքը: Բացատրի՛ր նրան:

4 Տառհանելուկ

Թե՛ բառի մեջ, թե՛ վերջում
ես հնչում եմ՝ է՛, է՛, է՛,
Երբ գնում եմ առջևից,
ես երգում եմ՝ յե՛, յե՛, յե՛...

ՀԱՅՐ

Վաս

Սիսին նստած մի **Հ** տառ,
Իսկ Մասիսին՝ մի **Յ** տառ՝
Խորհում՝ էին անդադար՝
Ինչպես դառնան մի լավ բառ:
Բայց ինչպես էլ կանգնեցին,
Բառ չստացվեց, տխրեցին:

– Ա՛, – ծոր տվեց **Հ** տառը, –
Իջնենք մոտիկ անտառը,
Թող խորհուրդ տա **Ա** տառը:
Յ-ն աջ կողմից մոտեցավ,
Հ-ն ձախ կողմից մոտեցավ,
Ո՛ր երբ հասան **Ա** տառին,
ՀԱՅ-ը ծնվեց այդ պահին:

Հարցեր

1. Որտե՞ղ էին նստած **Հ** և **Յ** տառերը և ի՞նչ էին մտածում:
2. Նրանք ինչպե՞ս բառ կազմեցին:
3. Բանաստեղծու՞թյունը բեմականացրե՞ք:

1

Շուտասելուկ

Մեծ Մասիսը փոքր չէ Փոքր Մասիսից, Փոքր Մասիսը փոքր է Մեծ Մասիսից:

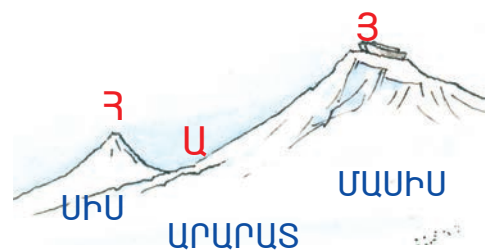
2 Պատմի՛ր՝ ինչ ես տեսնում նկարում:

Հայի և հայերենի մասին ասել են.

✳ Հայոց տառերն ապրում են Աստծու սրտում:

✳ Հայոց լեզուն Հայի զենքն է. նա է Հային Հայ պահում:

✳ Հայ ժողովուրդը նշանակում է Հայոց լեզու, իսկ Հայոց լեզուն՝ Հայ ժողովուրդ:

3

Կարդա՛ր և սովորի՛ր

Գիտե՞ս, թե ինչու **Հ**-ն ու **Յ**-ն չկարողացան երկուսով բառ կազմել: Չէ՞ որ երկու տառանի բառեր շատ կան: **Օ**-**րի**նակ՝ **ես, դու, նա, իմ, քո, ձի** և այլն: Հիշի՛ր. առանց ձայնավորի ոչ մի բառ չի կարող լինել:

¹ Խորհել — մտածել:

ՄԵՐ ԲԱՐԵԿԱՍ ԿԵՆԴԱՆՆԻՆԵՐԸ

Պատմի՛ր՝ ինչ ես տեսնում նկարում:

ԿԱՏԱԿ

Վաս

Մի օր շունը պարծեցավ.

– Բոլորը գիտեն, թե ինչ համով բան է ստացվում, երբ իմ անունը հակառակ ենք կարդում՝ **շուն–նուշ**:

– Ես էլ բույս եմ դառնում,– խռխռաց խոզը՝ **խոզ–զոխ**:

– Մի կում ջուր եմ դառնում, երբ կատու եմ տեսնում,– ճատճատաց մուկը՝ **մուկ–կում**:

– Վա՛հ, զարմացրիք,– կչկչաց հավը:

– Բա ե՞ս ինչ ասեմ՝ **հավ–վահ**:

– Ի՞նչ եք զուր տեղը հպարտանում,– ասաց ջրարջը: – Ինձ նման անուն կունենան. որ կողմից էլ կարդաս, նույնն է՝ **ջրարջ**:

Կենդանիների վեճը լսում էին Աննան, Նազանը և Տաճատը: Նրանք ժպտում էին: Ինչո՞ւ:

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ էին կենդանիները վիճում:
2. Կարո՞ղ ես հիշել այնպիսի բառեր, որոնք աջից և ձախից կարդալիս նույնն են:

2 Շարունակի՛ր

նկար – նկարել
կանչ –
պար –
խաղ –

1 Գտի՛ր, թե ինչ սխալներ կան նկարում: Ո՞րն է ճիշտը:

ԼՈՒՍԻԿԻ ԿԱՏՈՒՆ
Ռուբեն Ղարիբյան

– Բժիշկ, բժիշկ, ե՛կ մեր տուն,
Շատ հիվանդ է մեր կատուն,
Մի ճա՛ր արա՛ լավանա,
Թե չէ ձեռքից կգնա...

Մեր Վաչիկը, ահագին
ճերմակ խալաթը հագին,
Լուսիկի հետ մտավ տուն,
Ո՛ր պառկած էր մեր կատուն...

Նայեց սուր-սուր ճանկերը,
Շոյեց կեռ-կեռ հոնքերը,
Ծոցատետրը դուրս բերեց,
Գրիչն առավ ու գրեց.

«Ոչի՛նչ, ոչի՛նչ, ձեր կատուն
Չունի այնքան տաքություն,
Մի ձուկ, մի մուկ որ ուտի,
Շուտ կկանգնի նա ոտի»...

Հարցեր

1. Ինչո՞ւ բժիշկ կանչեց Լուսիկը:
2. Նկարագրի՛ր, թե ինչ արեց բժիշկը:
3. Ի՞նչ դեղատոմս գրեց բժիշկը:
4. Դու սիրո՞ւմ ես տանը որևէ կենդանի պահել: Պատմի՛ր այդ մասին:
5. Պատկերացրո՛ւ, թե դու բժիշկ ես: Կարո՞ղ ես կատվի համար մեկ այլ դեղատոմս գրել:

1 Փոխակերպում

Կատվի ցավի համար բժիշկը դեղ գտավ:
Այժմ մենք, մի-մի տառ փոխելով, ցավ-ից ստանանք **դեղ**.

ցավ – հավ – հով – հո՞վ – դող – դեղ:

2 Նկարագրիր՝ ինչպիսին է կատուն:
Օրինակ՝ մաքրասեր է,:

- 3** Սղոցը առարկա է:
Սղոցելը այդ առարկայով կատարվող գործողությունն է:

Առած

Մկան համար կարվից
ուժեղ գալան չկա:

ԱՐՋԱՄԿԱՆ ԱՊՈՒՐԸ

Կաս

Ամպն անձրևեց: Արևն արթնացավ, ասաց.

– Արթնացե՛ք, անտառնե՛ր, արթնացե՛ք, արտեր:

Անտառում, առվի ափին, արտում արթնացան արջը, արջամուկը, աղվեսը:

Արջն ասաց.

– Աղվե՛ս, արի այցելենք արջամկանը, ապուր անուշ անենք:

– Այցելե՛նք, արջ ախպեր, – ասաց աղվեսը:

Արջը, աղվեսը այցելեցին արջամկանը, անուշ արեցին ապուրը, արջամկանն ասացին՝ ապրես:

Ուշադրություն դարձրի՛ր, որ պատմվածքի բոլոր բառերն սկսվում են նույն տառով:

Հարցեր

1. Արջն ի՞նչ առաջարկեց աղվեսին:
2. Աղվեսն ինչո՞ւ ընդունեց արջի առաջարկը:
3. Մտածի՛ր ուրիշ շարունակություն:

1. Հորինի՛ր մի պատմություն նկարի շուրջ:

2 Հանելուկ

Պոչն է երկար, փափկամազիկ,
Հավ է սիրում, հեզիկ-նազիկ,
Փորձառու է, շատ խորամանկ,
Բայց ինքն էլ է ընկնում թակարդ:

3

Կատակ

- Ինչո՞ւ է արջը հում միս ուտում:
- Որովհետև եփել չգիտի:

Առած

*փորձված աղվեսը երկու
նրբով է ընկնում թակարդ:*

ՓԻՍԻԿՆԵՐԻ ԳՆԴԱԿԸ

Ռուբեն Ղարիբյան

Մի մեծ ծառի ստվերում մի գնդակ էր ընկած:

Փիսիկները վազելով մոտեցան գընդակին:

– Ի՞նչ կլորիկ, ի՞նչ սիրուն գնդակ է:

– Եկեք գնդակ խաղանք, – ասացին փիսիկներն իրար:

Նրանք շրջան կազմեցին, մեկիկ-մեկիկ մոտեցան գնդակին: Սակայն նրանց թաթիկներն ու դնչիկները ծակծկվեցին ու արյունոտվեցին:

Փիսիկները տուն վազեցին ու ամեն ինչ պատմեցին մայր կատվին:

Նա գործերը թողեց ու վազեց ծառի մոտ: Տեսավ, որ «գնդակը» ողնու մի ձագուկ էր:

Հարցեր

1. Փիսիկներն ինչո՞ւ գլխի չընկան, որ ողնու ձագուկը գնդակ չէ:
2. Ի՞նչ ես կարծում, մայրիկը նրանց ինչպե՞ս բացատրեց դա:
3. Ինչո՞ւ էր ողնու ձագուկը գունդուկծիկ դարձել:

1

Վանկախաղ

Ասա այնպիսի՝ բառեր, որոնք սկսվում են հետևյալ բառերի վերջին վանկերով.

հատիկ, հետո, փիսո, այսպիսի, միայն:

Օրինակ՝ հետո – տոնել, տոնական, տոնավաճառ:

- 2 Գտի՛ր, թե ինչ սխալներ կան նկարում: Ո՞րն է ճիշտը:

ԲԿԼԻԿ ՉԿՆԻԿ

Խնկո Ապեր

– Չկնի՛կ, լո՛ղ տուր, լո՛ղ արա,
Դրսի որսը թո՛ղ արա,
Իջի՛ր ջրի հատակը,
Մինչև անցնի վտանգը:
Տե՛ս, փորձանք կա քո գլխին,
Մի լա՛վ մտիկ երեխին.
Որդ է խփել իր կարթին,
Չմոտենա՛ս այդ որդին...
Ինձ չլսեց շեկլիկը,
Ինձ չլսեց բկլիկը,
Յո՛ւս, կուլ տվեց նա որդը,
Կարթը մնաց կոկորդը:

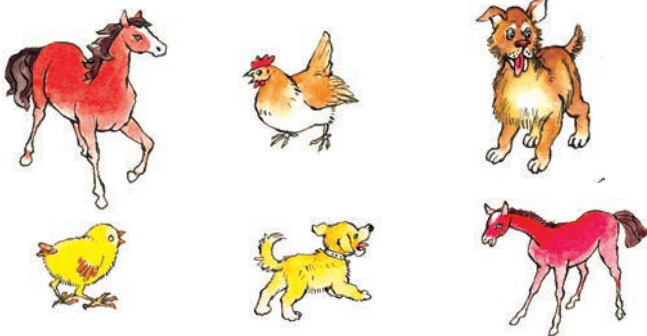
Հարցեր

1. Ի՞նչ վտանգի մասին են զգուշացնում ձկնիկին:
2. Ինչպե՞ս ձկնիկը կարթն ընկավ:
3. Ասա՛, թե որտեղ են ապրում ձկները:
4. Կցանկանայի՞ր ձկնորսության գնալ: Ի՞նչ գիտես այդ մասին:

 որդ, իզնել

1. «Բկլիկ ձկնիկ» բանաստեղծությունից արտագրի՛ր այն բառերը, որոնց մեջ երեք բաղաձայն կողք կողքի են: Վանկերի բաժանի՛ր այդ բառերը:

2. Օգնի՛ր, որ ձագուկները հասնեն իրենց մայրիկներին: Օգնելու համար տեսրում գրի՛ր, թե որը որի ձագուկն է:

3. Պատասխանի՛ր հարցերին Ո՞վ է ձուկ որսում: Ի՞նչ կա երեխայի ձեռքին:

4. Ամբողջացրո՛ւ նախադասությունը (ո՞վ, ի՞նչ).
.... է ապրում այս տանը:
.... է ուտում կովը:
.... է կարդում այս գիրքը:
.... է ջարդել Անին:

5. Կարդա՛ր և սովորի՛ր
Բկլիկ ձուկ, կարմիր խնձոր բառակապակցությունների մեջ բկլիկ և կարմիր բառերը ցույց են տալիս, թե ինչպիսին են, ինչ հատկանիշ ունեն ձուկը և խնձորը:

ՅԵՔԻԱԹՆԵՐԻ ԱՇԽԱՐՀ

Պատմի՛ր՝ ինչ ես տեսնում նկարում:

ԱՂՎԵՍՆ ՈՒ ԳԱՅԼԸ

Վարդան Այգեկցի

Աղվեսը մի գրոտած թուղթ գտավ, տարավ գայլին ու ասաց.

– Շա՛տ չարչարվեցի, մինչև իշխանն այս թուղթը տվեց: Ո՛ր գյուղը կուզես, մտի՛ր, այս թուղթը ցո՛ւյց տուր, քեզ մի ոչխար կտան:

Աղվեսն այդպես խաբեց գայլին: Նրանք միասին հասան մի գյուղի: Աղվեսը թուղթը տվեց գայլին, ինքը նրստեց բլրի վրա: Գայլը, թուղթը ձեռքին, մտավ գյուղ: Իսկ գյուղում շներն ու մարդիկ վրա հասան, զգեցին ու ծեծեցին նրան: Մի կերպ գլուխն ազատելով՝ գայլը փախավ, հասավ աղվեսին: Աղվեսը հարցրեց.

– Ինչո՞ւ թուղթը ցույց չտվեցիր:

Գայլը պատասխանեց.

– Ցույց տվեցի, բայց գյուղի շները կարդալ չգիտեին:

Հարցեր

1. Աղվեսն ինչպե՞ս խաբեց գայլին:
2. Ինչո՞ւ աղվեսը գայլի հետ չմտավ գյուղ:
3. Գայլը հասկացա՞վ, որ աղվեսն իրեն խաբել է:
4. Ի՞նչ ես կարծում՝ թղթի վրա ի՞նչ էր գրված:

1

Մի նամակ գրի՛ր գայլին:

Պատմի՛ր, որ աղվեսն ուզում է խաբել իրեն:

2

Շարունակի՛ր

Ինքնաթիռը հոնդում է: Հեռախոսը: Գայլը: Ծիտիկը: Ագռավը: Հավը: Գորտը

 թուղթ

3 Ո՞րն է սխալը

Այս առակի մեջ գայլը **խորամանկ** էր, իսկ աղվեսը՝ **միամիտ**:

4

Այս բառերով և տառերով հորինի՛ր մի խաղ: Նկարագրի՛ր խաղը, անվանի՛ր և լուծի՛ր:

Բարձ, չոր, բարդ, անալի, աղալ, ութ:

ր **ս** **ի** **բ** **խ** **թ**

5

Հետևյալ բառերով կազմի՛ր երեք բառակապակցություն.

համեղ, ամպ, զինվոր, բարձր, հաց, քաջ:

ԹԵ ԻՆՉՈՒ ԿԱՏՈՒՆ ԾԱՇԻՑ ՅԵՏՈ Է ԼԿԱՑԿՈՒՄ

Մի ճնճղուկ արտուն հատիկներ էր կտցուն: Արտուն թաքնված կատուն ճարակորեն ցատկուն ու բռնուն է նրան:

Ճնճղուկն ասուն է կատվին.

– Պարո՛ն կատու: Չէ՞ որ դուք դաստիարակված եք: Ո՞վ է տեսել, որ այսպիսի մի պարոն ճաշի նստի առանց լվացվելու:

Կատուն անաչուն է: Ճնճղուկին դնուն է գետնին ու թաթերով լվացվում է:

Իսկ ճնճղուկը թռչուն-փախչուն է:

Կատուն զայրանում է ու որոշում, որ դրանից հետո կլվացվի միայն ճաշելուց հետո:

Հարցեր

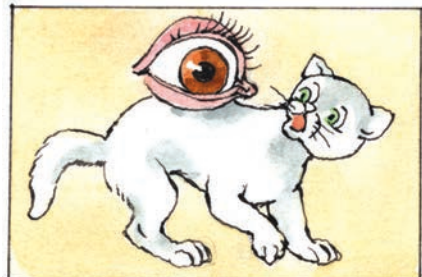
1. Ճնճղուկը ինչպե՞ս խաբեց կատվին:
2. Ինչո՞ւ կատուն որոշեց լվացվել ուտելուց հետո:
3. Դու օրվա մեջ ե՞րբ ես լվանում ձեռքերդ: Պատմի՛ր:

1 Շուտասելուկ
Որ չդառնա չրի ծառ,
Ջրի՛ր ծառը, ա՛յ Պայծառ:

2 Հանելուկ

Կենդանի է նա մաքրասեր,
Շատ է սիրում մածուն ու սեր,
Լվացվում է շատ խնամքով,
Սակայն՝ միայն ճաշից հետո:

Դարձվածք ԱՉՔԸ ԿՐԱՆ ՄՆԱԼ

Ասուն ենք այն ժամանակ, երբ մի բան շատ ենք հավանում, մի բանի կարոտ ենք մնում կամ կորցնում ենք դա:

ՄՈՒԿՆ ԸՆԿԵՐԱՆՈՒՄ Է ՄԿԱՆ ՀԵՏ

Մուկն ուզում էր ուժեղ ընկեր ունենալ, բայց չգիտեր, թե ով է ուժեղը: Դիմում է արևին: Արևն ասում է.

– Ամպն է ուժեղ: Ամպն ինձ ծածկում է:

Ամպին է դիմում: Ամպն ասում է.

– Քամին է ուժեղ: Քամին ինձ քշում է:

Քամուն է դիմում: Քամին ասում է.

– Քարն է ուժեղ: Քամին քարին բան չի անի:

Քարին է դիմում: Քարն ասում է.

– Մարդն է ուժեղ: Մարդն ինձ ճեղքում է:

Մարդուն է դիմում: Մարդն ասում է.

– Ցորենն է ուժեղ: Առանց ցորենի ես կմեռնեմ:

Ցորենին է դիմում: Ցորենն ասում է.

– Մուկն է ուժեղ: Մուկն ինձ ուտում է:

– Որ այդպես է, ուրեմն ուժեղը մուկն է. ես էլ մկան հետ կընկերանամ,– ինքն իրեն ասում է մուկը:

Հարցեր

1. Մուկն ինչպե՞ս գտավ ամենաուժեղին:

2. Քո կարծիքով՝ ով է ամենաուժեղը:

Հիմնավորի՛ր:

1 Գտե՛ք «Հակառակորդներին»:

2 Հանելուկ

Հողե ծուռտիկ խողովակ,
Նրա միջով շատ արագ
Սլանում է մի գնդակ:

3 Ի՞նչ են անում մկները:
Պատասխանը գրի՛ր տետրում:

Առած

Մուկը ինձր պարիկ է,
Երայնները ՄեծՄեծ են:

**ԹԵ ԻՆՉՈՒ Է ՆԱՊԱՍՏԱԿԻ
ՇՐԹՈՒՆՔԸ ՃԱՔԱԾ**

Նապաստակների ժողովին մի նապաստակ ասում է.

- Մենք ամենավախկոտն ենք:
- Մյուսն ավելացնում է.
- Մեզ բոլորը նեղացնում են:
- Երրորդն ասում է.
- Ավելի լավ է գնանք թափվենք գետը, խեղդվենք:

Որոշում են այդպես էլ անել: Ամբողջ խմբով մոտենում են գետին: Գետի ափին արածում էին ոչխարները: Տեսնելով այդքան շատ նապաստակ, նրանք վախից փախչում են:

Նապաստակները տեսնում են, որ իրենցից էլ վախեցողներ կան: Ուրախանում են: Այնքան են ծիծաղում, որ շրթունքները ճաքում են ու այդպես էլ մնում մինչև օրս:

ամբողջ, երրորդ

3 Ի՞նչն է, որ՝ բրդոտ է, ունի չորս ոտք, կաթ է տալիս, խոտ է ուտում:

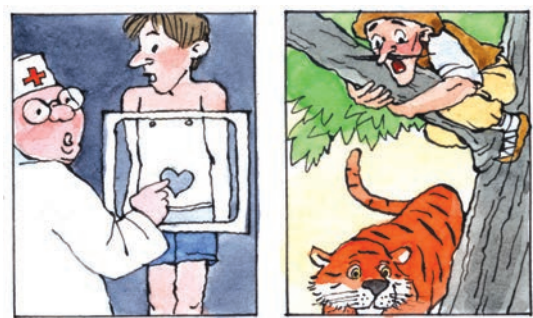
Հարցեր

1. Ինչո՞ւ են նապաստակները որոշում գետը թափվել, խեղդվել:
2. Ինչո՞ւ նրանք դա չեն անում:
3. Քո կարծիքով՝ ո՞ր կենդանին է ամենավախոտը, իսկ ամենաանվախը:

Դարձված ՍԻՐՏԸ ՓՈՐՆ ԸՆԿՆԵԼ

1 **Շուտասելուկ**
Արի, Սուսան, շարիր սարի շուշան:

2 Պատկերացրո՛ւ, որ հանդիպել ես մի մարդու, որը չգիտի, թե ինչ է նապաստակը: Այնպե՛ս նկարագրիր ու բացատրիր, որ հասկանա:

Ասվում է այն ժամանակ, երբ սաստիկ վախենում են:

ՎԱԳՐՆ ՈՒ ԱՂՎԵՍԸ

Քաղցած վագրը կերակուր էր փնտրում:
Բախտի բերմամբ մի աղվես բռնեց:

- Դու ինձ չես կարող ուտել, – ասաց աղվեսը:
- Ինչո՞ւ, – զարմացավ վագրը:
- Մի՞թե չգիտես, – հարցրեց աղվեսը:
- Ո՛չ:

– Որ այդպես է, արի՛ գնանք, և դու կտեսնես, թե ինչպես են բոլոր գազանները սարսափած փախչում ինձնից, – ասաց աղվեսը:

Եվ նրանք միասին գնացին:

Իսկապես, բոլոր գազանները փախչում էին:

Վագրը չհասկացավ, որ գազաններն իրենից էին վախենում: Նա կարծում էր, թե բոլորն աղվեսից են փախչում: Ո՛ւ... բաց թողեց աղվեսին:

Հարցեր

1. Կենդանիներից ո՞րն էր խորամանկ:
2. Աղվեսն ինչպե՞ս խաբեց վագրին:
3. Կցանկանայիր աղվեսի՞ պես ընկեր ունենալ, թե՞ վագրի:
4. Մեկական բառով բնութագրի՛ր աղվեսին, վագրին:

1

ԹՎի՛ր մի քանի վայրի կենդանի:
Օրինակ՝ գայլ,

Հայկ

Սոնա

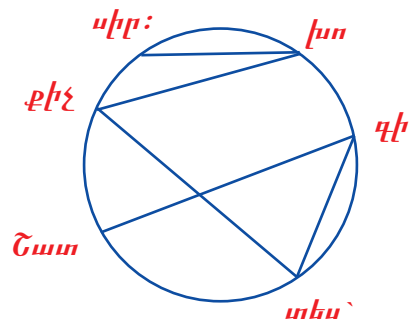

Գևորգ

- 2 Տեսրու՞մ գրի՛ր, թե ինչ են անում Հայկը, Սոնան ու Գևորգը:

3 Կարդա՛ առածը

4 Հանելուկ

Մորթի ունի շերտավոր,
Մեծ կատու է աճավոր,
Միայնակ է որս անում,
Երկինք-գետին սասանում:

ԽԵԼԱՅԻ ԾԻՏԸ

Մի ծիտիկ ծառի ճյուղին նստած ծլվլուն էր:
 – Բարի՛ լույս,– նրան ասում է կատուն:
 – Բարի՛ լույս,– պատասխանում է ծիտիկը:
 – Բարի լուր ունեն քեզ հայտնելու,– ասում է կատուն: – Այսօրվանից բոլոր կենդանիները բարեկամներ են: Իջի՛ր գրուցենք:
 – Շա՛տ լավ է,– ասում է ծիտիկը: – Ահա ծառի վրայից ես տեսնում եմ, որ այստեղ են շտապում մեր մյուս բարեկամները՝ շները:
 – Շնե՞րը,– վախենում է կատուն և ուզում է փախչել:
 – Ինչո՞ւ ես վախենում, չէ՞ որ շներն էլ գիտեն, որ բոլոր կենդանիները բարեկամներ են,– կատվին ծաղրում է խելացի ծիտիկը:

Հարցեր

1. Ի՞նչ էր ասում կատուն ծիտիկին:
2. Ծիտիկն ինչպե՞ս ստուգեց կատվի ասածը:
3. Կատուն ինչո՞ւ էր ուզում խաբել ծիտիկին:

1

Շուտասելուկ

Առանց թամբի ու սանձի՝
Այցի գնաց այծին ծին:

2

Կազմի՛ր նախադասություններ՝ օգտագործելով կատու, ծիտ, շուն, կենդանի բառերը:

3

Հիշո՞ւմ ես

Նախադասությունը սկսում ենք մեծատառով:
Վերջում դնում ենք վերջակետ:

Դարձվածք ԴՈՉՈՎ ՍՈՒՏ ԱՍԵԼ

ԱՌԼՎ

Ասվում է այն ժամանակ, երբ մեկը խիստ անհավանական ստեր է ասում, անհրապական դեպքեր հորինում:

Առած

Արի ուրիշերը կարծե են:

ՔԱՋ ՆԱԶԱՐ

- Էս ինչքա՛ն ուժեղ եմ:

Անհաղթ հերոս Քաջ Նազար,
Մեկ զարկում է, ջարդում՝ հազար:

- Վա՛յ, վա՛յ,- վախից գոռում է Նազարը:
- Իա՛, իա՛,- գոռում է էջը:

- Վա՛յ, ավազակներ են,- վախենում են
մարդիկ:

Բոլորը սկսում են վախենալ Նազարից,
խմում են նրա կենացը:

Նազարը ծառի վրայից վախից ուշաթափված
ընկնում է վագրի վրա: Բոլորը ուրախանում
են, որ Նազարը վագրին ձի է արել:

Նազարը բռնում է ծառից, որ չընկնի:
Ծառը փտած է լինում: Բոլորը սարսափում
են նրանից:

Նազարը դառնում է թագավոր:

Ձ Վ Ա Բ Ճ Ա Լ Ի Զ

Սուտասելուկ

Վաս

Ես ունեմ մի հայելի,
Արմանք-զարմանք նայելի,
Երբ նայում եմ ես նրան,
Գլխիվայր է ամեն բան.
Պիտի կանգնեմ գլխի վրա,
Որ ամեն բան իր տեղը գա:

Հաշվելուկ

Հրանտ Վարդանյան

Մեկ, երկու, երեք,
Լուսերեսին ներս բերեք:
Չորս, հինգ, վեց,
Լուսերեսը հայտնվեց:
Յոթ, ութ,
Ձեռքին ունի մի սև թուփ.
Սևացել են քիթ-մոռուփ:
Ինը, տասը,
Բերեք թասը,
Քիթ-մոռուքը լվանանք,
Լույս երեսով հիանանք:

1 **Մտածելուկ**
Շարունակի՛ր տառաշարը.
ա, գ, ե, է,

2 **Գլուխկոտրուկ**
Ո՞ր բառերի առաջին տառերն են գրված: Շարունակի՛ր:
Մ, ե, ե, չ, հ, վ, յ, ու, ի, տ, տ, տ,

4 **Շուտասելուկ**
Մի փուչիկ փչի՛ր. թռչում է, թող թռչի, չի թռչում, թող չթռչի:

Խնդուկ
– Լիլի՛թ, ռետի՛նը մի՛ դիր բերանդ. լեզուդ կջնջի:

3 **Հանելուկ**
Ինձ առանձին չեն ուտում,
Եվ առանց ինձ չեն ուտում:

5 **Նկարելուկ**
Գտի՛ր՝ ինչ նախադասություն է «գրված» այստեղ:

ՈՒԼԻԿԸ

Հովհաննես Թումանյան

Խոր անտառում մի այծ է լինում: Ունենում է մի գեղեցիկ ուլիկ: Ուլիկին ամեն օր թողնում է տանը, ինքը գնում է արոտ անելու: Արածում է ու իրիկունը, կուրծքը լիքը, տուն է գալիս:

Տուն է գալիս, դուռը զարկում ու մկկում, կանչում.

– Սևո՛ւկ ուլիկ,
Սիրո՛ւն բալիկ,
Ման եմ եկել սարեսար,
Կաթ եմ բերել քեզ համար,
Դռնակը բա՛ց, ներս գամ ես,
Անուշ-անուշ կաթ տամ քեզ,
Սևո՛ւկ ուլիկ, սիրո՛ւն բալիկ:

Ուլիկն իսկույն վեր է թռչում, դուռը բացում: Մայրը կաթ է տալիս նրան ու կրկին գնում արոտի:

Ես բոլորը թաքուն տեսնում է գայլը: Մի իրիկուն այծից առաջ գալիս է, դուռը թակում ու իր հաստ ձայնով կանչում.

– Սևո՛ւկ ուլիկ,
Սիրո՛ւն բալիկ,
Ման եմ եկել սարեսար,
Կաթ եմ բերել քեզ համար,
Դռնակը բա՛ց, ներս գամ ես,
Անուշ-անուշ կաթ տամ քեզ,
Սևո՛ւկ ուլիկ, սիրո՛ւն բալիկ:

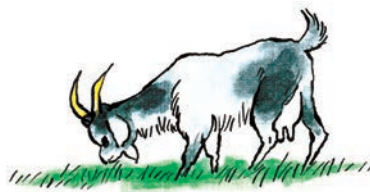
Մկկալ, սևուկ

Հարցեր

1. Ուլիկն ինչի՞ց է իմանում, որ դուռը թակողն իր մայրիկն է:
2. Գայլն ի՞նչ խորամանկություն է դիմում ուլիկին խաբելու համար:

1. Ի՞նչ է անում խոզուկը:
Ի՞նչ է անում այծը:
Պատասխանները գրի՛ր տետրում:

3 Տառհանելուկ

Ուղտի սկզբում է
Ու կատվի՝ վերջում:
Ուլիկը ունի,
Իսկ այծը չունի:

2

գ	ՈՂ	գ	ԵՐԵԼ Է
կ		կ	
բ		բ	

Ուլիկը լսում է, լսում ու պատասխանում.

– Ո՞վ ես դու, քեզ չեմ ճանաչում: Իմ մայրն էդպես չի կանչում: Նա քաղցր ու բարակ ձայն ունի: Քո ձայնը կոշտ է ու կոպիտ: Դուռը բաց չե՛մ անի... Գնա՛... Չեմ ուզում քեզ...

Ու գայլը հեռանում է: Գալիս է մայրը, դուռը ծեծում.

– Սև՛ուկ ուլիկ,
Սիրո՛ւն բալիկ,
Ման եմ եկել սարեսար,
Կաթ եմ բերել քեզ համար,
Դռնակը բա՛ց, ներս գամ ես,
Անուշ-անուշ կաթ տամ քեզ,
Սև՛ուկ ուլիկ, սիրո՛ւն բալիկ:

Ուլիկը դուռը բացում է, կաթը ուտում ու մորը պատմում.

– Գիտե՞ս, մայրի՛կ, ինչ եղավ: Մի քիչ առաջ մեկը եկավ, դուռը ծեծում ու կանչում էր.

– Սև՛ուկ ուլիկ,
Սիրո՛ւն բալիկ...

Ասում էր՝ դուռը բա՛ց արա: Էնպե՛ս հաստ ձայն ուներ: Էնպե՛ս վախեցա, էնպե՛ս վախեցա... Դուռը բաց չարի, ասի՛ չեմ ուզում, գնա՛...

– Պա՛, պա՛, պա՛, պա՛, Սև՛ուկ ջան: Ի՛նչ լավ է եղել, որ չես բացել, – ասաց վախեցած մայրը: – Դա գայլն է եղել. եկել է, որ քեզ ուտի: Մյուս անգամ էլ որ գա, բաց չանես, ասա՛ գնա՛, թե չէ իմ մայրը քեզ կսպանի իր սուր պոզերով:

Հարցեր

- 1. Գայլի մասին ուլիկն ի՞նչ պատմեց մորը:
- 2. Ի՞նչ խորհուրդ տվեց մայրիկը:

2 Բառերը դասավորի՛ր այնպես, որ ստացվի նախադասություն.
ուզում, գայլն, ուլիկին, ուտել, էր:

3 Գտի՛ր «ավելորդը». ոչխար, այծ, խոզ, գայլ:

4 Հետաքրքրաշարժ բաղաձայններ
ԴՈՒՐ – ՏՈՒՐ – ԹՈՒՐ
ԴԱՂ՝ – ՏԱՂ՝ – ԹԱՂ
ԴՈՂ – ՏՈՂ – ԹՈՂ

1 Ի՞նչ է անում գայլը:
Ի՞նչ է անում ուլիկը:

Պատասխանները գրի՛ր տետրում:

¹Դաղ — կսկիծ, մրմուռ:

²Տաղ — երգ, բանաստեղծություն:

ՈՎ ԱՇԽԱՏԻ, ՆԱ ԿՈՒՏԻ

Չեղիար

Մի խրճիթուն ապրում էին մուկիկը, ծիտիկը և հավիկը: Մի օր քուջուջ անելիս հավիկը մի հատիկ գտավ ու կանչեց.

– Հատիկ եմ գտել, հատիկ եմ գտել: Ո՞վ կտանի աղալու:

– Ես՝ չէ՛, – ասաց մուկիկը:

– Ես էլ՝ չէ՛, – ասաց ծիտիկը:

Ի՞նչ աներ հավիկը: Հատիկը ջրաղաց տարավ, աղաց:

– Այլուրն ո՞վ տուն կտանի, – հարցրեց հավիկը:

– Ես՝ չէ՛, – ասաց ծիտիկը:

– Ես էլ՝ չէ՛, – ասաց մուկիկը:

Հավիկն այլուրը շալակեց, տուն տարավ:

– Ո՞վ խմոր կանի, – հարցրեց հավիկը:

– Ես՝ չէ՛, – ասաց մուկիկը:

– Ես էլ՝ չէ՛, – ասաց ծիտիկը:

Հարցեր

1. Կարո՞ղ ես նկարագրել, թե հավն ինչպես է քուջուջ անում:

2. Հավիկը ցորենից ինչպե՞ս այլուր ստացավ:

1

Փոխակերպում

Տե՛ս, թե ինչպես, բառի մեջ մի-մի տառ փոխելով, շուն-ից ստանում ենք կով.

շուն – հուն – հոն – հով – կով:

Այժմ դու հավ-ից ստացի՛ր մուկ.

հավ – հով – հո□ – հուր – □ուր – մուկ:

փուջուջ, այլուր

2

Ցորենից՝ հաց

Ցորեն և ջրաղաց → այլուր
 Այլուր և ջուր → խմոր
 խմոր և թոնիր → հաց

3

Շարունակի՛ր

Մեկ հատ	Շատ
մուկ	մկներ
կատու
հատիկ
ջրաղաց

4

Բառքանոցի

Աշխատասեր բառի տառերով կազմի՛ր նոր բառեր:

Հավիկը խմոր հունցեց:
 – Թոնիրոն ո՞վ կվառի,– հարցրեց հավիկը:
 – Ես՝ չէ՛,– ասաց մուկիկը:
 – Ես էլ՝ չէ՛,– ասաց ծիտիկը:
 Հավիկը թոնիրը վառեց:
 – Հացն ո՞վ կթխի,– հարցրեց հավիկը:
 – Ես՝ չէ՛,– ասաց մուկիկը:
 – Ես էլ՝ չէ՛,– ասաց ծիտիկը:
 Հավիկը հացը թխեց, դրեց սեղանին:
 – Հացն ո՞վ կուտի,– հարցրեց հավիկը:
 – Ե՛ս,– գոչեց ծիտիկը և մոտեցավ սեղանին:
 – Ե՛ս,– գոչեց մուկիկը և մոտեցավ սեղանին:
 Հավիկը նրանց սեղանից հեռացրեց ու մե-
 ցակ կերավ հացը:

Հարցեր

1. Ընտրի՛ր՝ ով է աշխատասերը. մուկիկը, ծիտիկը, Հավիկը:
2. Ինչո՞ւ Հավիկը սեղանից հեռացրեց մուկիկին ու ծիտիկին:
3. Ճի՞շտ վարվեց Հավիկը:

1 Մխա՞լ է, թե՞ ճիշտ
 Հեքիաթի մուկիկը ընկերասեր է:
 Հեքիաթի ծիտիկը ծուլ է:
 Հեքիաթի Հավիկը աշխատասեր է:

2 Աջ սյունակի բառերը դի՛ր ճիշտ տեղերում և ստացի՛ր նախադասու-
 թյուններ:

ցորենը	վառում են
թոնիրը	թխում են
հացը	աղում են

3 Ո՞ր բառը կղնես նախադասության մեջ (ջրաղացի, թոնրի, ջրհորի, տան).
 Հավիկը հացը թխեց մեջ:

😊 Խնդուկ

- Թամարիկը խոսում է տիկնիկի հետ.
- Տիկնի՛կ ջան, արի՛, ճաշդ կե՛ր:
 - Ճաշդ դո՛ւ կեր, իսկ ես գնամ քու-
 ջուջ անեմ, գլուխս պահեմ:
 - Տիկնի՛կ ջան, խելո՛ք մնա:
 - Դո՛ւ խելոք մնա, իսկ ես գնամ քու-
 ջուջ անեմ, գլուխս պահեմ:

4 Տե տր ու մ գրի՛ր, թե ինչ ես տեսնում նկարում:

Առած

Ով աշխատի, նա կուտի:

ՈՐՈՇ ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐԻ ՊԱՏԱՄԽԱՆՆԵՐ

Էջ

4. 3. Դասագիրք: 4. Դա, դաս, սա, ասա, սագ, գիր, գիրք, իր, ագի:
5. 1. Դ տառը: 2. Ձ տառը:
6. 3. Գարուն (մնացածը 4-տառանի են):
7. 1. Ծառա, Շաքե: 2. Արա՛, արի՛: 4. Օրինակ՝ առյուծ, առավոտ, կատու, կապիկ, որդի, որսորդ, միջակ, միջուկ:
8. 1. Սագ, ճուտ, գետ, երեք: 3. Սագ (միակ ընտանի թռչունը, միավանկ բառը):
9. 3. Աշուն, սուրճ, գիրք, նստել: 4. Գայլ (միակ վայրի կենդանին):
10. 2. Օրինակ՝ ձյուն, բուք, մուշտակ, դահուկ, ցուրտ: 3. Օրինակ՝ ա, ու, ի (ծայնավոր) – տ, կ, ց, ն (բաղաձայն) կամ տ, ու, ն (կապույտ) – կ, ա, ց, ի (կարմիր): 5. Ամպ – երկինք, գետ – կամուրջ, այգի – միրգ:
13. 1. Հավ (միակ ընտանի թռչունը):
15. Ծառ – ճյուղ, որդի – մայր, դաշտ – խոտ, սիրտ – մղկտալ: 2. Ես խնամում եմ մեր բալի ծառերը: 3. Վարդ, լույսը, սար, աղ:
16. 2. Ամպեր: 3. Ծառ, պատ, ինը, նուշ, թռչը:
20. 4. Ո տառը: 5. Քնքուշ – մայրիկ, ուժեղ – հայրիկ, գույնզգույն – ծիածան:
23. 1. Լավ, մեկ, տուն, ժիր: 4. Չորս որսորդ:
24. 2. Օրինակ՝ զատ, մատ, շատ, պատ, վատ:
29. 3. Հիվանդ – առողջ, գնալ – գալ, ազնիվ – անազնիվ:
30. 1. Խակ – հասած, չարածճի – խելոք, համբերատար – անհամբեր, երիտասարդ – ծեր:
31. 2. Մուկ, ծառա, շվի, նամակ: 3. Ջուր, թուր, լուր, մուր, սուր, տուր: 4. Ապակի – լուսամուտ, ձմեռ – ձյուն, գիրք – տառ, ջուր – ձուկ:
32. 2. Փաթիլ: 3. Շուն:
35. 1. Հայ, հայերեն, Հայաստան, հայրենիք: 2. Առաջին: Այո: Ամռանը: Արև:

Էջ

3. Կոճ, մուր, լոր, աման:
36. 2. Պատերազմ, հաղթել, փախչել:
37. 1. Հայաստան:
40. 1. Հովիվ: Բժիշկ: Շինարար: Հացթուխ: Ուսուցիչ: 2. Չմեռ – դահուկ, աշուն – անձրև, ամառ – շոգ: 5. Ոչխար, կով, ծիտիկ, հավ: Ծաղիկ, քար, ծառ, փայտ: 6. Քարը՝ ամուր, ծանր, հսկայական, կարծր: Ծաղիկը՝ քնքուշ, անուշահոտ, դալար, ճկուն:
46. 2. Աղվես:
47. 1. Օրինակ՝ տիկնիկ, տիկնիկային, սովորող, սովորել, սոված, սիրուն, սիրելի, սիրամարգ, այնպես, այնքան:
50. 4. «Աջուձախ»: Բարձր, չորս, բարդի, բանալի, խաղալ, թուփ:
51. 2. Կատու:
52. 1. Կողպեք – բանալի, մուկ – կատու, տանկ – տրակտոր, կրակ – ջուր: 2. Մուկ:
54. 4. Վագր:
57. 1. Այբուբենի տառերը գրված են մեկընդմեջ՝ թ, ի, խ...: 2. Տասներեք, տասնչորս, տասնհինգ...: 3. Աղ: 5. Դանակը մկրատից ավելի սուր է:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ԲԱՐԻ ԳԱՆՈՒՄՏ ՀԱՅԵՐԵՆԻ ԿԱԽԱՐԴԱԿԱՆ ԱՇԽԱՐՀ	3
Իմ դասագիրքը – Վահան Գրիգորյան	4
Դպրոցի ճանփան – Հովհաննես Թումանյան .	5
Ո՞վ է բերում գարունը – Վաչագան Ա. Սարգրսյան (Վաս)	6
Արայի մաթեմատիկան – Վաս	7
Անճան և սագիկները – Վարազդատ Բագրևանդի	8
Շունն ու հավը – Երվանդ Պետրոսյան	9
Երգող բառը – Վաս	10
Անձրևը – Վաս	11
Գրիչ – Հովհաննես Թումանյան	12
Տառը – Վաս	13
Կախարդը – Վաս	14
Ծառի խնդրանքը – Պատվական Խաչատրյան	15
Մարտ – Հովհաննես Թումանյան	16
ԻՄ ԸՆՏԱՆԻՔԸ	17
Ո՞վ է ամենից շուտ արթնանում – Վաս	18
Ո՞նձ են ամենից շատ սիրում – Մարո Արա-համյան-Թաթևյան	19
Սիրում են – Էդվարդ Միլիտոնյան	20
Օգնել ու հոգնել – Էդվարդ Միլիտոնյան	21
Ինչը օգնեց մայրիկին – Լիպարիտ Սարգրսյան	22
Թոռն ու աթոռը – Գուրգեն Գաբրիելյան	23
Մեծանում են – Գուրգեն Գաբրիելյան	24
Մե՞ծ են, թե՞ փոքրիկ – Սուրեն Մուրադյան ...	25
Ինչ կա որ – Վաս	26
Արջի ընկերը – Արմեն Շեկոյան	27
Քաղաքավարի տղան – Ս. Պոգոբեղովսկի	28
Լևոնի լողալը – «Ծիծեռնակից»	29
Կծած խնձոր – Արմեն Շեկոյան	30
Կարծում եք, թե կատա՞կ է – Սիլվա Կապու-տիկյան	31
Շնիկը – Հենրիկ Սևան	32

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԷ	33
Սասունցի Դավթի կռիվը Մարա Մելիքի դեմ (նկարաշար)	34
Հայոց լեզու – Պատվական Խաչատրյան	35
Իմաստուն մարդը – Վարդան Այգեկցի	36
Զինվորիկի երգը – Վաս	37
Ծիծեռնակաբերդ – Վաս	38
Նկար ասֆալտին – Երվանդ Պետրոսյան	39
Հայաստանի քարերը – Էդվարդ Միլիտոնյան	40
Կարդա՛ – Ալեքսանդր Ծատուրյան	41
Հայը – Վաս	42
ՄԵՐ ԲԱՐԵԿԱՄ ԿԵՆԴԱՆԻՆԵՐԸ	43
Կատակ – Վաս	44
Լուսիկի կատուն – Ռուբեն Ղարիբյան	45
Անխելք աղվեսը – Վաս	46
Փիսիկների գնդակը – Ռուբեն Ղարիբյան	47
Բլիկ ձկնիկ – Խնկո Ապեր	48
ՀԵՔԻԱԹՆԵՐԻ ԱՇԽԱՐՀ	49
Աղվեսն ու գայլը – Վարդան Այգեկցի	50
Թե ինչու կատուն ճաշից հետո է լվացվում ..	51
Մուկն ընկերանում է մկան հետ	52
Թե ինչու է նապաստակի շրթունքը ճաքած ..	53
Վագրն ու աղվեսը	54
Խելացի ծիտը	55
Քաջ Նազար (նկարաշար)	56
Զվարճալիք	57
Ուլիկը Հովհաննես Թումանյան	58
Ով աշխատի, նա կուտի	60
Որոշ առաջադրանքների պատասխաններ ...	62
Բնագրերը ենթարկվել են որոշ փոփոխու-թյունների, համապատասխանեցվել են գրական հայերենի կանոններին, առաջին դասարանցիների ընկալումներին:	

ՎԱՉԱԳԱՆ ԱԴԻԲԵԿԻ ՍԱՐԳՍՅԱՆ

ՄԱՅՐԵՆԻ 1

Խմբագիրներ՝

Հրանտ Վարդանյան
Արտաշես Թադևոսյան

**Շարվածքը՝
Էջադրող՝
Ձևանմուշը՝**

Սվետլանա Այվազյանի
Միքայել Աբրահամյան
Վաչագան Ա. Սարգսյանի

«ՄԱՆՄԱՐ» հրատարակչություն
Երևան, Ղ.Փարպետյու, 9/7, հեռ. 53-79-81, 53-79-82
E-mail: manmar@manmar.am